

1981 செப்டம்பர் 1] [திரு. தி. அன்பழகன்]

நடவடிக்கை பற்றிய மேற்படி குழுவின் பதினொன்றாவது அறிக்கையை (ஏழாவது சட்டமன்றப் பேரவை) பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்.

7. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) பாரதியார் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு 1981 (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 79/1981)

(ஆ) பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகச் சட்டமுன் வடிவு, 1981 (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 80/1981)

திரு. எல். இளையபெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, பாரதியார் பல்கலைக் கழகம், மற்றும் பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்துவது பற்றிய மசோதாக்களின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததிலே பெருமை அடைகிறேன்.

விடுதலை இயக்கம் ஊக்கம் பெறுகின்ற வகையிலே புரட்சிப் பாடல்களை உருவாக்கிய விடுதலை வீரர் அவர்களுடைய பெயரால் அரசு கொண்டு வந்ததைப் பாராட்டுகிறேன்.

மற்ற பல்கலைக் கழகங்களை ஏற்படுத்தி 100 ஆண்டுகள் ஆகி நூற்றாண்டு விழாக்கள் எல்லாம் கொண்டாடப்பட்டதற்குப் பிறகும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே பழைய முறைகளிலே தான் பாடத் திட்டங்கள் இருப்பதை நாம் பார்த்து வருகின்றோம். ஆனால் இந்த மசோதாவிலே அவற்றைத் திருத்தி அமைக்கின்ற வகையிலே சொல்லப்படவில்லை. இருப்பினும் இப்போது ஒன்றும் காலம் ஆகி விடவில்லை. அமரகவி பாரதியார் அவர்கள் என்னவெல்லாம் நினைத்தார்களோ, நாட்டிற்கு எப்படிப்பட்ட தொழில் வளங்கள் வேண்டும் என்றெல்லாம் நினைத்தார்களோ அவற்றை எல்லாம் வெறும் புத்தகப் படிப்பு என்ற வகையிலே இல்லாமல் உப பாடங்களாகக் கொண்டுவருகின்ற வகையிலே இந்த மசோதாவின் மீது திருத்தங்களை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வருவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

ஆகவே பாரதிதாசன் அவர்கள் பெயராலும், பாரதியார் அவர்களுடைய பெயராலும் பல்கலைக் கழகங்கள் ஏற்படுத்துவதிலே நாம் பெருமையலாம். ஆனால் அதே நேரத்திலே பாரதியாரும், பாரதிதாசனும் என்னென்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நினைவிலே கொண்டு அவற்றைப் பாடமாக வைத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

பல்கலைக் கழகங்களும், கல்லூரிகளும் ஏற்பட்டிருப்பினும் நூற்றாண்டு விழாக்கள் எல்லாம் கொண்டாடப்பட்டிருப்பினும் தமிழகத்திலே உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மகனோ, மலை ஜாதி

[திரு. எல். இளையபெருமாள்] [1981 செப்டம்பர் 1]

மகனோ இதுவரையிலும் வைஸ்-சான்சலராக வர முடியவில்லை, இது ஏன் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஒருவேளை அந்தச் சமுதாயத்திலே படித்த மக்கள் இல்லையா? அல்லது சுதந்திர இந்தியாவிலே அவர்களை அவ்வாறு உருவாக்க முடியாத அவல நிலையில் அரசு போய்விட்டதா என்பதை இந்தச் சமயத்தில் சுட்டிக்காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

இதைக் குற்றமாக நான் சொல்லவில்லை. நாட்டிலே பல பல்கலைக் கழகங்கள் வந்திருந்தும், பட்டம் பெற்றவர்கள், திறமையானவர்கள், தகுதி உள்ளவர்கள் அரிசன சமூகத்தில் இருந்திருந்தும் ஏன் அவர்களுக்கு இடம் அளிக்கப்படவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்? ஏன், நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும். சென்னை பல்கலைக் கழகத்திலே கரஸ்பாண்டன்ஸ் கோர்ஸ் எடுக்கிறபோது, ஒரு டைரக்டர் பதவிக்கு தாழ்ந்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த, எல்லா வகையிலும் நல்ல முறையில் தகுதி பெற்ற, நல்ல அத்தாட்சி பெற்ற ஒருவர் இருந்தம்கூட அவருக்கு அந்தப் பதவி அன்று கிடைக்காதக் குழ்நிலை இருந்தது, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அதை நினைவுகூறும் முகமாகவே சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது ஏனென்றால், இந்த இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களிலாவது ஏதாவது ஒன்றில் ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவருக்கு வைஸ்-சான்சலர் பதவி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி தகுதி பெற்றவர்கள் அந்த சமூகத்திலேயே இல்லை என்று சொன்னால், இந்த அரசு தகுதியில்லாத அரசு என்றுதான் சொல்ல வேண்டி வரும்.

ஆனால் பாரதிதாசன், பாரதியாருடைய பெயராலே வருகிற பல்கலைக் கழகங்களாதலால், அந்த இரு பெரும் புலவர்களும் ஜாதியைப் பற்றியும், ஜாதி ஒழிப்பைப் பற்றியும் அதிகமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்ற காரணத்தால் அவர்களின் கருத்துக்களில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதிகம் பற்றுக் கொண்டவர் என்ற அடிப்படையில், நிச்சயமாக நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அரசு தகுதியில்லாத அரசு என்ற அவல நிலைமையை உண்டாக்க மாட்டார் என்று நம்புகிறேன். அதிலே திறமையுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள், அனுபவம் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை அரசு பயன்படுத்திக் கொண்டு, பாரதிதாசனும், பாரதியாரும் கண்ட கனவுகளை நினைவாக்கும் அஞ்சலியாக இந்த என்னுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 செப்டம்பர் 1] [திரு. எல். இளையபெருமாள்]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

இந்த பில்லை முழுமையாக வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் இன்னும் நாம் வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் வைத்திருந்ததைப் போலவே 62, 65 கிளாஸ்கள் போட்டுத்தான் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். இதை கொஞ்சம் சிம்பிளாக ஆக்கி எளிமையான முறையில் கிளாஸ்களை குறைத்து, கொண்டு வர இந்த அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இனி வருங்காலத்திலாவது அந்த முறையைக் கடைப்பிடிக்க அரசு முன்வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அட்டானமஸ் என்று ஒரு வார்த்தை இதிலே போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வார்த்தையை அமைச்சர் அவர்கள் மிக உன்னிப்பாக கவனித்துப் பார்த்து, சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ள கல்லூரிகளிலும், பல்கலைக் கழகங்களிலும் அரசு உத்தரவுகளை மதிக்காமல் இருக்கும் போக்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் இந்த அட்டானமஸ் என்ற வார்த்தையை போட்டிருப்பதினாலேயே அவர்கள் எதையும் செய்யலாம் என்ற துணிவு ஏற்படுமேயானால், அரசு அந்த வார்த்தை சட்டத்தில் இருப்பதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். காரணம் தனியார் துறைகளில் உள்ள கல்லூரிகளிலும் சரி, பல்கலைக் கழகங்களிலும் சரி, மானியங்கள் வாங்கும் கல்லூரிகளானாலும் அரசாங்கத்தை மதிக்காத போக்கு இருக்கிறது. ஆகவே அந்த வார்த்தையை எடுத்துவிடுவதைப் பற்றி அரசு சற்று மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் இருக்கின்ற ஒரு பொதுவான போக்கை நான் அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னைவிட மிக நன்றாகத் தெரியும். அவர் ஆசிரியப் பெருமகனாக இருந்து அனுபவம் பெற்றவர். அவர் மதுரை மாநகரில் இருந்தபோது தான் அந்த மதுரைக் கல்லூரியிலே உள்ள இரண்டு மாணவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். கொலை செய்யப்பட்டதற்கு காரணம் என்ன? வேறு எந்த காரணம் இருந்தாலும், முக்கியமான காரணம் ஒன்று உண்டு. அங்கே இருக்கும் மாணவர்கள், பல்ஸ் என்று சிலரை அழைப்பார்கள். மதுரை, இராமநாதபுரம் கல்லூரிகளிலே உள்ள மாணவர்கள் சில பிரிவினரை பல்ஸ் என்பார்கள். பல்ஸ் என்று சொன்னால், பள்ளர்கள் என்று பொருள். அது போலவே அண்ணாமலை யூனிவर्सிட்டியிலே ஷெட்டி என்பார்கள், அப்படியென்றால் ஷெட்டியூல்ட் கேஸ்ட், கும்பகோணம் கல்லூரியிலே ஐ. ஆர். 8 என்று சொல்வார்கள். அது நெல் ரகங்களிலேயே தரத்திலே கடைசி ரகம். ஆனால் பச்சை

[திரு. எல். இளையபெருமாள்] [1981 செப்டம்பர் 1]

யாக சொன்னால், கேரள பகுதியிலே உள்ள மக்கள் அந்த சிவப்பு அரிசியை மிகவும் விரும்பிச் சாப்பிடுவார்கள். அரியலூரிலே மட்ட நெல்லி என்பார்கள். நான் ஏன் இவைகளையெல்லாம் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால்—பில்லுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லையே என்று கேட்டால்—ஐாதி கலவரங்களுக்கு காரணம் என்ன என்பதை யோசிக்க வேண்டும். யார் அந்த கலவரங்களை தூண்டினார்கள்? அந்தக் கொலைகளுக்கு யார் காரணம்?

கல்லூரிகளில் இருக்கிற விடுதிகளை ஏன் அரிஜன விடுதிகள், பின்தங்கிய வகுப்பு மக்கள் விடுதிகள், ஜெனரல் விடுதிகள் என்று வைக்க வேண்டும்? ஆகவே இவைகளையெல்லாம் மாணவர்கள் இல்லம் என்றோ அல்லது ஏழை மாணவர்கள் இல்லம் என்றோ இருக்கிற நிலையை உருவாக்கவேண்டும்.

1966-க்குப் பிறகு மத்திய அரசு கொடுத்து வரும் உதவித் தொகைக்கு மேலாக மாநில அரசு உதவித் தொகை கொடுக்க வில்லை. 1967-க்கு முன்பாக மத்திய அரசு கொடுத்துவந்த உதவித் தொகையோடு மாநில அரசும் ரூ. 600, 700, 1,000 என்று கல்லூரிகளில் படிக்கிற ஆதி திராவிட மக்களுக்கு, அதிகமான தொகை அவர்களுக்கு செல்வாகுமானால் அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது இன்று சுத்தமாக நின்றுருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட குறைகள் பாரதியின் பெயரால், பாரதிதாசன் பெயரால் ஏற்படக்கூடிய பல்கலைக் கழகங்களில் வரக்கூடாது என்று நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

எம். ஏ., எம். எஸ்ஸி., பி. எச். டி., எம். எஸ்., எம். டி., ஆகியவற்றிற்கு இடங்கள் ஒதுக்கும்போது இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு போதிய இடங்கள் ஒதுக்கப்படவில்லை. ஏன் குஜராத்தில் கலவரம் வந்தது? ரொம்பப் பேர்களுக்கு அது தெரியாது. குஜராத்தில் எம். எஸ்ஸி., எம். எஸ்., எம். டி., பி.எச். டி., பாரின் ஸ்டுடென்ட் இவற்றிற்கு பிள்ளைகளை சேர்ப்பதில் அவர்களுக்கு என்று 7 சதவிகிதம் கோட்டா கொடுக்கப்பட்டது. தமிழ் நாட்டில் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு, மலை வாழ் மக்களுக்கு அரசாங்கக் கணக்குப்படி 18 சதவிகிதம் எம். ஏ., எம். எஸ்ஸி., எம். எஸ்., எம். டி., பி.எச். டி., பாரின் ஸ்டுடென்ட் ஒதுக்கவேண்டும் என்று இருந்தாலும் அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. குஜராத்தில் அப்படிக் கொடுக்கிறார்கள், எவ்வளவு பேர் சதி செய்தாலும் இந்தியப் பிரதமரின் இந்திய அரசின் உறுதுணையோடு அது வெற்றியோடு நடந்து வருகிறது. அப்படி நாமும் செய்ய வேண்டும். உத்தியோக உயர்வுகளில் கூட அவர்களுக்கு போதிய விகிதாசாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படிக் கொடுக்கிற நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

1981 செப்டம்பர் 1]

திரு. மா. சின்னராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, புகழுக்கு புகழ் சேர்க்கிற வகையில் சில துறைகளுக்கு முன்னால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் கோவை நகராட்சி மாநகராட்சியாக ஆக்கப்பட்டு கோவை மாவட்ட மக்களுக்கு பெருமை சேர்ப்பதுபோல் இன்று கல்வித் துறைக்கு பொறிப்பேற்றிருக்கிற நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கோவை மாவட்ட மக்கள் அனைவரும் போற்றிப் புகழத்தக்க வகையில், கோவையில் தேசிய விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் செக்கிழுத்த செம்மல், கப்பலோட்டிய தமிழன் வ.உ.சி. அவர்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டபோது செக்கிழுத்த அங்கச் சிறை உள்ள கோவைக்கு, திருப்பூர் குமரனைப் பெற்றித் தந்த கோவைக்கு, அந்த கோவை மக்கள் மேலும் பெருமை பெறுகிற வகையில் தேசியக் கவி பாரதியாரின் பெயரில் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தினை கோவையில் ஏற்படுத்தித் தந்ததற்காக இந்த அரசையும் அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டுவதற்கு அங்குள்ள மக்களுக்கு வார்த்தைகள் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை தான் இன்றிருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த வகையில் அமைய இருக்கும் கோவை பல்கலைக் கழகத்திற்கு பாரதி பெயரைப் பெறுகிற வகையில் அமைத்துத் தந்ததற்காக அந்த மாவட்ட மக்கள் சார்பிலும் என் சார்பிலும் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பாராட்டுதல்களையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு அமைய இருக்கும் கோவைப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்கனவே போஸ்ட் க்ராஜுவேட் சென்டர் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற மருதமலை அடிவாரத்தில் என் தொகுதியில் அமைய வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதை எண்ணும்போது நான் எல்லோரையும் விட அதிகமாக மகிழ்ச்சியடைய வாய்ப்பிருக்கிறது. ஏற்கனவே போஸ்ட் க்ராஜுவேட் சென்டர் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற இடத்தின் அருகில் பல்கலைக் கழகம் அமைய இருப்பதால் அங்கே அதற்காக இடம் எடுக்கும்போது அந்த நில உடைமையாளர்களின் நிலையை தயவு செய்து இந்த நேரத்தில் எண்ணி பார்க்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மருதமலை அடிவாரம் கோவையிலிருந்து 13 கிலோமீட்டர் தொலைவில்தான் இருப்பதால் அங்கு ஒரு ஏக்கர் நிலம் ஐந்து இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் போகக் கூடிய நிலை இருந்து வருகிறது. ஒரு சென்ட் ரூ. 3,000-ல் இருந்து ரூ. 5,000வரை மார்க்கட் விலை இருக்கிறது. அப்படி இருக்க அரசால் எடுக்கப்படுகிற நிலத்திற்கு ஏக்கருக்கு ரூ. 5,000, அதிகபட்சமாக ரூ. 10,000 கொடுக்கிற நிலைதான் இருந்து வருகிறது. ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு கிட்டத்தட்ட ரூ. 10,000தான் அதிகபட்சமாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்திற்குச் சொந்தமான மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள் என்பதை கருத்தில் கொண்டு மற்ற டேட்டாஸை

[திரு. மா. சின்னராசு] [1981 செப்டம்பர் 1]

கருத்தில் கொள்ளாமல் அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற விலை உயர்வைக் கணக்கில்கொண்டு பல்கலைக் கழகத்திற்காக இடத்தைக் கையகப்படுத்தும்போது ஏழை எளிய மக்களின் நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-20)

இருக்கின்ற உண்மையை, மதார்த்த நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, ஒரு ஏக்கருக்கு 25,000 முதல் 50,000வரை கிடைக்கின்ற வகையில் விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அதற்கான வரைமுறைகளை அரசு அதிகாரிகள் கணக்கிடும்போது, அவர்கள் தங்கள் கையிலிருந்து பணம் கொடுப்பதுபோல் 1965, 1970 ஆம் ஆண்டுகளிலே உள்ள விலையை நிர்ணயிக்கின்றபோது, அந்தக் கிராமத்து மக்களின் மனக் கொதிப்பையும் நாம் உணர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன். மேலும், விவசாயத்தையே நம்பிக் கொண்டிருக்கின்ற 2, 3 கிராமத்து மக்கள், எந்த வேலைக்குச் செல்வது என்று தெரியாமல் இருக்கிற நிலையிருக்கிறது. எனவே, இந்தப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கின்றபோது குறைந்தபட்சம் ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒருவருக்காவது அந்தக் கிராமத்து மக்களுக்கு வேலை வழங்கும்படி இந்தத் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற காரணத்தால், அந்தக் கிராமத்து மக்களுடைய ஏற்றத் தாழ்வுகளில் பங்கு கொள்ளுகின்ற நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால், நான் நம் அரசை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில் நமது புரட்சித்தலைவர் அரசு நிச்சயமாக கருணை காட்டும் என்பதில், அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வழிவகை செய்து கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு நிரம்பயிருக்கிறது.

அடுத்து, அங்கு பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்படுகின்றபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாள் அவர்கள் கூறிய கருத்தின் அடிப்படையில் நானும் ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தப் பல்கலைக் கழகம் அங்கே நிறுவப்படும் போது, மலைவாழ் மக்கள், ஆதிவாசி மக்கள் நலனுக்காக ஒரு தனிப்பட்ட இன்ஸ்டிடியூட், மத்திய அரசின் ஆதரவோடு நிறுவ வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், கடந்த 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அந்தப் பகுதியில், எனது தொகுதியில் 10க்கு மேற்பட்ட ஆதிவாசி பள்ளிகளில், கிட்டத்தட்ட ஆண்டுக்கு இரண்டுஇலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவிட்டும், இந்த 10 பள்ளிகளிலும் சேர்ந்து இதுவரை எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேறியவர்கள் 10 பேர்களுக்கு மேல் இல்லை என்ற ஒரு நிலையிருக்கிறது. நான் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் ரோயல் பார்த்திருக்கிறேன். ஆதிதிராவிட மக்கள் வாழ்கின்ற கிராமங்களுக்கும் சென்றிருக்கிறேன். ஆனால், ஒரு ஆண்டிற்கு 20 இலட்ச ரூபாய் செலவிட்டும், 30 ஆண்டுகளில் 10 பிள்ளைகளை எஸ்.எஸ்.எல்.சி.யில் உருவாக்க முடியவில்லை என்பது

1981 செப்டம்பர் 1]

[திரு. மா. சின்னராசு]

சொன்னால், அந்த ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு இதனால் என்ன பயன் என்பதை நாம் இன்று ஆராய வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே, கோவை மாவட்டத்தில் வால்பாறை, ஆனைக்கட்டி, சிறிவாணி. மற்றும் நீலகிரி மாவட்டத்தில் பல ஆதிவாசிகள் பகுதிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்தப் பகுதிகளில் உள்ள ஆதிவாசி மக்களின் நலனைக் கருதி ஒரு சிறப்பு நிறுவனத்தை இந்த பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைத்து, அதிலே எலிமெண்டரி எஜுகேஷன் முதல் ஐ.ஏ.எஸ். தகுதி பெறக் கூடிய அளவுக்கு உயர் கல்வி பெறக்கூடிய அளவுக்கு அதிலே ஏற்படுத்தி, இந்தியா விலேயே ஒரு முன்மாதிரியான நிறுவனமாக, ஸ்பெஷல் இன்ஸ்டிடியூஷனாக விளங்கக்கூடிய வகையிலே செய்வதற்கு அரசு ஆராய வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் ஒரு கருத்தை நான் இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கோவை மாநகரத்தில் இன்று எழுந்துள்ள பிரச்சனையை நான் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது. அவினாசி சிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரியில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற போராட்டத்தின் விளைவாக 30க்கு மேற்பட்ட பெண் ஆசிரியைகள் சிறையிலே இருக்கின்ற நிலை யிருக்கிறது. இதில், நான் அவர்கள் பிரச்சனைக்குள் போகவில்லை. ஆசிரியைகள் எடுத்துக் கொண்டுள்ள நிலைக்கும் நான் செல்ல வில்லை. நிர்வாகத்திற்கு எதிராக கிளம்பியிருக்கின்ற போராட்டம் இது என்றாலும், எந்தக் காரணமாக இருந்தாலும் நமது அமைச்சர் அவர்கள் அவைகளை அன்புள்ளதோடு அணுகி நிறுவர்; அவரைவிட ஒரு சிறந்த மந்திரியைப் பார்த்திருக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு ஆசிரியர்கள் பிரச்சனையிலே கருணை உள்ளம் கொண்டவர். ஆகவே, நமது அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையில், குறிப்பாக அவினாசி சிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரிப் பிரச்சனையில், அங்கே பல்கலைக் கழகம் துவக்கப்பட இருக்கின்ற நேரத்தில் இந்த ஆசிரியர்களிடையே நல்லதொரு எழுச்சியை, உணர்வை ஏற்படுத்தி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தவிர, இந்தக் கல்லூரியில் இந்த அரசின் அனுமதியில்லாமலேயே பி.காம் பட்டப் படிப்பை முடிபுருப்பதாக என்னக்கு தகவல் வந்திருக்கிறது. அதன் காரணத்தினால், அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற, குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த பி.காம். கல்வியை அங்கு தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையில் அமைச்சர் அவர்கள் கண்டிப்பாக ஆர்வம் காட்ட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொண்டு, நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாநிலத்தின் கல்வி அமைச்சராக இருந்தாலும் கோவை மாநகரத்

[திரு. மா. சின்னராசு] [1981 செப்டம்பர் 1]

திலே பல்கலைக்கழகம் அவரது திருக்கரத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட இருப்பது மேலும் பெருமை சேர்ப்பதாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசையும், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களையும் நான் பாராட்டி, வாழ்த்தி வணங்கி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். சங்கரய்யா: துணைத் தலைவர் — அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இரண்டு சட்ட முன்வடிவுகளையும்—தேசிய மகாகவி பாரதியார் பெயரிலும், அவருடைய சீடர் பாரதிதாசன் பெயரிலும் அமையக்கூடிய இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களை ஏற்படுத்துவதற்கான சட்ட முன்வடிவுகளை வரவேற்கிறேன் என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இரண்டு மாபெரும் கவிஞர்களும் வெளியிட்டுச் சென்றிருக்கும் லட்சியங்களை, ஜாதிமத பேதமற்ற சமுதாயம், தீண்டாமை ஒழிப்பு, உழைப்புக்கு மதிப்புக் கொடுத்தல் போன்ற திட்டங்களைச் சிறந்த முறையில் செயல்படுத்த அவர்களுடைய பெயர்களை இந்தப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு வைத்திருப்பதால் அந்த லட்சியங்கள் பின்தொடரப்படும் என்று நம்புகிறேன். இந்தப் பல்கலைக் கழகங்களை நிறுவும்போது கல்வி கற்பிப்பதிலே பல புதிய துறைகளை இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த காலத்தில் இல்லாத துறைகள் எல்லாம் இவற்றிலே இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அது மிக மிக முக்கியமாக வரவேற்கப்பட வேண்டிய மாற்றம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால், நாம் இதிலே மிக வேகமாக முன்னேற வேண்டியிருக்கிறது.

பொதுவாக, நம்முடைய நாட்டிலே கல்வி என்பது தியரிடிகல் எஜுகேஷன் என்று சொல்லப்படுவதாக அமைந்திருப்பதால் அந்தப்படித்து முடித்தவர்களுக்கு நடைமுறையில் வேலை வாய்ப்புகள் இல்லாத நிலைமைகளைப் பார்க்கிறோம். பொறியியல், வேதியல் மற்றும் தொழில் நுட்பத் துறையிலும் இன்ன பிற துறைகளிலும் பலவற்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதிலே, ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தி தமிழக விவசாய உற்பத்திக்கும் தொழில் உற்பத்திக்கும் சம்பந்தப்பட்ட துறைகளோடும் அந்த ஆராய்ச்சிகளை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் துறையில் இருக்கக்கூடிய தேக்கம், பயிர் வகைகள் தமிழகத்தில் குறைவாக இருக்கக்கூடிய நிலை ஆகியவற்றில் விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் கவனம் செலுத்துவதுபோக, பல குடிசைத் தொழில்கள், சிறுதொழில்கள் இப்படிப்பட்ட துறை

1981 செப்டம்பர் 1] [திரு. என். சங்கரய்யா]

களைப் பற்றி ஆய்வுகள் இருப்பது நடைமுறைக்கு ஒட்டியதாக இருக்க வேண்டும். அவைகளை வளர்க்கும் வகையில் பலப்படுத்தும் வகையில் இந்த இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களும் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களிலும் வேலை வாய்ப்புக் கான நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு இதிலே பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறவும் வழிகாட்டவும் இந்த நிலையங்கள் செயல்பட வேண்டும். இது மிக மிக முக்கியம்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை விளையாட்டரங்கத்தில் பின்தங்கி இருக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழகங்களில் படிக்கும் மாணவ மாணவிகள் சிறந்த முறையில் முன்னேற முடியும். அதற்கு விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

ஆராய்ச்சிகளைப் பொறுத்தவரை யதார்த்த உண்மைகள் அடிப்படையில் விஞ்ஞானங்கள் எவ்வளவு சொல்லுகிறதோ அந்த உண்மைகளைப் பொதுமக்களுக்கு வெளிப்படுத்துவது பல்கலைக் கழகங்களின் கடமையாகும். உயிரின் தோற்றம், பூமியின் தோற்றம், பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் பற்றியெல்லாம் விஞ்ஞானம் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்களைப் பரப்புவது மிக அவசியம். அப்படிச் செய்தால்தான் இன்றைக்கு மிகவும் பிற்போக்கான பழங்காலக் கருத்துகளையும் மூட நம்பிக்கைகளையும் போக்க உதவி செய்யும். அப்படிப்பட்ட நூல்களை வெளியிடவும், அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளில் கருத்தரங்குகள் நடத்தி மக்கள் அறியச் செய்யவும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்வது புதுமையான காரியங்களாக இருந்தாலும் பிற நாடுகளில் இந்தப் பல்கலைக் கழகங்கள் அறிவுத் துறைப் பிரசாரத்தில் முன்னணியில் இருக்கின்றன. அந்த உதாரணங்களை நம்முடைய இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களும் பின்பற்றவேண்டும்.

நான் ஒரு சேதி கேள்விப்பட்டேன். தமிழ்த்துறையில் பிஎச்.டி. ஆய்வினைச் செய்து அரசாங்கத்தால் ஒப்புக் கொள்ளப் பட்ட 'தீசிஸ்' பிரசிடென்சி கல்லூரியில் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட உரைகள் யாராலும் வெளியிடப்படாமல் முடங்கிக் கிடக்கின்றன என்று கேள்விப்படுகிறேன். தமிழைப் பற்றி ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை அச்சிட்டு வெளியிடுவதன் மூலம் தமிழின் வளர்ச்சிக்கு துணை செய்வோம். அப்படிச் செய்து ஆராய்ச்சியாளர்கள் செய்யக்கூடிய முயற்சிகளுக்கு பலன் இருக்கிறது. உத்தரவாதம் இருக்கிறது என்ற நிலை ஏற்படச் செய்ய வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1981 செப்டம்பர் 1]

தன்னாட்சிக் கல்லூரிகளைப் பொறுத்தும் விதிகள் இருக்கின்றன. தன்னாட்சி அளிக்கப்பட்டிருப்பதை ரத்து செய்யவும் அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறேன். தன்னாட்சி கொண்ட கல்லூரிகளிலும் பலவற்றில் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குப் பிரச்சினையை ஏற்படுகிறது என்று கூறுகிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-30].

இப்படி தன்னாட்சிக் கல்லூரி ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக உண்மையிலேயே தமிழ்நாடு அரசுக்குப் பயன் ஏற்பட்டிருக்கிறதா கல்வித் துறைக்குப் பயன் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பரிசோதனை செய்யவேண்டிய பொறுப்பு பல்கலைக் கழகத்திற்கு இருக்கிறது.

பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களினுடைய ஆய்வுக் கூடங்களிடையே ஒருவிதமான ஒத்துழைப்பு இணைப்பு ஏற்படுமானால் ஒரு பல்கலைக் கழகம் ஒரு துறையிலும், மற்றப் பல்கலைக் கழகங்கள் வெவ்வேறு துறைகளிலும் விசேஷமாக கவனம்செலுத்து ஆய்வு செய்வது நாட்டுக்கு பலனுள்ளதாக இருக்கும். தமிழ்நாட்டிலே பல்கலைக் கழகங்கள் ஏற்படுகிறபோது அவைகளின் நடவடிக்கைகள் எல்லாம் அந்த ஆராய்ச்சிகளையும் ஆய்வுகளையும் ஒருங்கிணைத்துச் செய்வதற்கு ஒரு ஏற்பாடு தேவைப்படுகிறது.

இதிலே 18-வது பிரிவில் திட்டக்குழு பற்றிச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. திட்டக்குழு என்று சொல்லக்கூடிய அந்த அமைப்பிலே பல்கலைக் கழகத்தின் ஆராய்ச்சி குறித்தும் கல்வியின் தரம் குறித்தும் பார்க்கலாம் என்று சொல்வது எப்படிப் பொருத்தமாகும் என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். கல்வி விவகாரங்கள் குறித்த நிலைக்குழு என்பதுதானே பொருத்தமாக இருக்கும். கல்வியின் தரம் குறித்தும், ஆராய்ச்சி குறித்தும் திட்டக்குழுவிலே கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பது சரியா என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அத்தியாயம் 3 இல் செனட்டுக்கு — ஆலோசனைக் குழு விற்கு—ஏனைய உறுப்பினர்கள் என்று கொடுக்கப்பட்டிருப்பதிலே இணை வேந்தர் 8 பேர்களை நியமிக்கலாம் சில துறைகளிலே என்று இருக்கிறது. அதுபற்றி என் யோசனை, வக்கீல்கள் மாநில சங்கம் இருக்கிறது. அதைப்போல் ஆசிரியர்கள் சங்கங்கள் இருக்கின்றன, அதைப்போல் பத்திரிகையாளர்கள் சங்கங்கள் இருக்கின்றன, அந்தநிறுவனங்களிலிருந்து அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களை இவ்வாறு நியமிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும்.

1981 செப்டம்பர் 1] [தரு. என். சங்கரய்யா]

இதிலே இன்றைக்கு தொழில் துறை சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது, வணிகத்துறை சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் தொழிற் சங்கங்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்தால் என்ன? இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பாக இருக்கக்கூடிய லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் சார்பாக உள்ள மாநில ஸ்தாபனங்களுக்கும் இதிலே பங்கு இருக்குமேயானால் — நடைமுறையிலே அவர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள் — ஆகவே அவ்வாறு இருப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். அதோடு அந்த ஆலோசனைக் குழுவிலே போஸ்ட் கிராஜுவேட்ஸ், பட்ட மேற்படிப்பு படிக்கின்ற மாணவர்களிடமிருந்து ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒரு பிரதிநிதியைத் தேர்ந்தெடுத்து 6 பேர்களோ 7 பேர்களோ இந்த ஆலோசனைக் குழுவிலே இருப்பது உதவிகரமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதைப்போலவே நான் — டிச்சிங் எம்ப்ளாயீஸ் படிப்புத் துறையிலே சம்பந்தப் பட்டாதவர்கள், அந்தப் பணியாளர்கள் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக அவர்களின் பிரதிநிதியை சேர்த்துக் கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

49-வது 'பி' பிரிவிலே — கடந்த காலகட்டத்திலே இருக்கலாம் — ஆனால் இது புதிய திருத்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது, பல்கலைக் கழக உறுப்பினர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்படுவது பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. அதிலே கோர்ட்டிலே தண்டிக்கப்பட்டால் நீக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் மிக ஒழுங்கினமான குற்றஞ் செய்தவராக இருந்தாலும் என்று வேறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒழுங்கினம் என்பதை யார் தீர்மானிப்பது? ஒழுங்கினம் என்பதற்கு பல அர்த்தங்கள் இருக்கும். பல பிரச்சினைகள் வரலாம், ஆகவே அந்த வாக்கியம் இருப்பது பொருத்தம் தானா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதோடு மாத்திரமல்ல குற்றம் செய்தால் அவர்கள் பட்டத்தை திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவர் பெரிய குற்றத்தைச் செய்து விட்டாலும் — ஒருவர் டாக்டரேட் டிகிரி வாங்கியிருந்தால் — அந்தப் பட்டத்தைப் பறிக்கக்கூடாது. பட்ட மேற்படிப்பு படித்தவர் குற்றம் செய்தார் என்ற காரணத்தினால் அவர் பட்டத்தைப் பறிப்பது எப்படி முறையாக இருக்கும். ஆகவே இதை அரசு பரிசீலிக்கவேண்டும்.

கடன் செலுத்தச் சக்தியற்றவர்கள் — இன்சால்வன்சி — என்கிறபோது நீக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பல பேராசிரியர்கள் இருக்கலாம், அவர்களால் கடன்களைக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கலாம், கொடுப்பதற்கு சக்தியற்றவர்களாக இருக்கலாம், அதனால் அவர்கள் ஸ்தாபனங்களிலே இருக்கக்கூடாது அதற்கு அது தடையாக இருக்கும் என்று சொல்வது எப்படி சரியாக இருக்கும். பணக்காரர்களாக இருந்தால் கடனைத் தீர்த்துவிடலாம். ஆகவே இது மிக அத்தியாவசியமான நிபந்தனையா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1981 செப்டம்பர் 1]

அடுத்து, கவர்னர், வேந்தர், அவர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறையிலே அரசாங்கத்தைக் கலந்து ஆலோசித்து அவர்கள் முடிவு செய்தால் நல்லது. ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களிலே நாம் கேள்விப் படுகிறோம், அரசாங்கங்களைக் கலக்காமலே வேந்தர்கள், மத்திய அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளாக இருக்கக் கூடியவர்கள் காரியங்களைச் செய்தால் அரசாங்கத்திற்கு கல்வித் துறைக்கு சிக்கலான பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இதைப்பற்றி ஆழ்ந்து யோசிக்க வேண்டும். வேந்தர்கள் முடிவுசெய்வதற்கு சம்பிரதாயமாக அதிகாரம் இருந்தாலும் நடைமுறையில் மாநில அரசாங்கம் தான் அதை செயல்படும் நடத்துகிறது.

மாநில அரசின் ஒப்புதலோடு, ஆலோசனையோடு மட்டுமே வேந்தர் என்று சொல்லப்படும் ஆளுநர் அவர்கள் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்த முடிவையும் எடுக்க வேண்டுமென்று செய்வதுதான் சரியாக இருக்கும். ஏனென்றால் பொறுப்பு என்பது மாநில அரசுக்குத்தான் இருக்கிறது.

அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலுங்கூட இதுபோன்ற திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே பல பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றன. அங்கே ஏராளமான தனியார் நலன்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி நீண்ட இயக்கங்கள் நடந்து வருகின்றன. எனவே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் இதுபோன்ற திருத்தச் சட்டத்தை நீங்கள் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவினாசிஸிங்கம் கல்லூரியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நேற்றையதினம் கூட நிதி ஒதுக்க மசோதாமீதான விவாதத்தில் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டேன். அப்பொழுது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இங்கே இல்லை. அது பெரிய பிரச்சனையாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. பல பெண் ஆசிரியைகள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். தனியார் கலைக் கல்லூரிகள் வியாபார நோக்கத்தோடு நடக்கின்றன என்று ஆசிரியர்கள் பெருங்குற்றத்தைச் சாட்டுகிறார்கள். ஆகவே, அவினாசிஸிங்கம் கல்லூரியிலும், கோயம்புத்தூரிலும் ஏற்பட்டிருக்கின்ற பிரச்சனைகளை அரசாங்கம் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை தியாகராஜர் பொறியியல் கல்லூரியைப் பொறுத்த வகையில் கொல்லக் குற்றம் சாட்டப்பெற்றவர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அது நியாயம்தான். ஆனால் உபா

1981 செப்டம்பர் 1] [திரு. என். சங்கரய்யா]

கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறாரோ அவர்கள் தரப்பிலே உள்ள மாணவர்கள் மீது எந்த வழக்கும் இல்லை; கிரிமினல் வழக்கு எதுவுமில்லை, சில மைனர் பிரச்னைகளுக்காகச் சில மாணவர்கள் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் கல்லூரியில் சேர்க்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். இரண்டு நடவடிக்கைகளையும் ஒன்றாகப் பார்ப்பது சரியாகாது. இவர்கள்மீது எந்தவிதமான கிரிமினல் வழக்கும் இல்லாததால் அந்த மாணவர்கள்மீது இருக்கின்ற சஸ்பென்ஷன் உத்தரவை வாத்து செய்து தியாகராயர் கல்லூரியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலாவதாக இங்கே பேய் கோயம்புத்தூர் உறுப்பினரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த இடங்களை வாங்கும்போழுது கோயம்புத்தூரிலிருந்து 15 பஸ்களுக்கு உட்பட்டு இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதற்குச் சற்று அப்பாலே இருந்தாலும்கூட அதையும் எடுக்கலாம். 25 கிலோ மீட்டருக்குள்ளே என்று ஒரு எல்லையைப் போட்டுக்கொண்டு அதற்குப் பிறகு வசதியான இடங்கள் கிடைத்தால்கூட எடுக்கக்கூடாது என்ற நிலைமைக்குச் செல்லக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கக்கூடாது. இதைச் சட்டமாகப் போடாமல் அறிவிக்கையின் மூலம் காரியங்களைச் செய்யும் முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதிக பெறுமானம் உள்ள நிலங்களை எடுக்கும்போழுது அவர்களுக்கு நியாயமான விலையைக் கொடுப்பதோடுகூட மட்டுமல்லாமல், மற்ற சிலயிடங்களில் ஏற்படுத்துவதைப் போல அந்த நிலத்தைக் கொடுக்கின்ற குடும்பங்களில் உள்ளவர்களுக்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் வேலை கொடுக்கலாம் அல்லது மாற்று நிலங்களை வேறு தாலுக்காக்களில் அல்லது வேறு இடங்களில் கொடுக்கலாம். அவ்வாறு செய்வதால் இந்தப் பிரச்னைக்குத் தீர்வு காண முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப்பற்றிக்கூற விரும்புகிறேன். ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வுக்கு அரிசன மாணவர்களுக்கும், மலை வாழ் மக்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கிறார்கள். நான் கேள்விப்படுகிறேன், சென்னை சென்டரில் முழு நேரம் படிக்கின்ற மாணவர்கள் ஐந்து பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள் என்று. அதற்காகப் பல பேராசிரியர்கள் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். கொடுக்கப்படுகின்ற டெய்லி அலவன்ஸ் பற்றாக்குறையாக இருக்கின்ற காணத்தால் எண்ணிக்கையும் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. ஐந்து பேர்களுக்காக இவ்வளவு முயற்சியெடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. நான் கூறுகிறேன், அரிசனங்களும், மலைவாழ் மக்களும் இன்னும் அதிக அளவில் வர வேண்டுமென்றால் பல்கலைக் கழகங்களும், பல கல்லூரிகளும் சிந்தித்து, அந்த மாணவர்களுக்கு அங்கேயே விசேஷ பயிற்சி அளிக்கின்ற ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால்தான் அவர்களுக்கு

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1981 செப்டம்பர் 1]

ஒதுக்கப்படுகின்ற 18 சதவிகிதம் என்பதை நிறைவு செய்ய முடியும்; மேல்பட்டப் படிப்பு படித்து உயர்ந்த உத்தியோகங்களுக்கு வர முடியும்; அந்த இடங்களை அவர்களுக்கு ஒதுக்க முடியும். எனவே, இப்படி அவர்களுக்குப் பயனளிக்கின்ற வகையில் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். நூற்றாண்டுக் காலமாகப் பின்தங்கியுள்ள அந்தச் சமுதாயத்தின் நிலைமை கடுமையாக இருக்கிறது. எனவே, அதற்காக எவ்வளவு பணம் செலவழித்தாலும் அது நியாயம்தான். அதையும் பல்கலைக் கழகங்கள் தங்க ளோடு இணைந்துள்ள கல்லூரிகளில் அரிசனங்களுக்கும், மலை வாழ் மக்களுக்கும் விசேஷப் பயிற்சிகளைப் பல்கலைக் கழகத்தின் செலவிலேயே இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த இரண்டு சட்டமுன்வடிவுகளையும் வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர்களே, இன்றைக்கு இங்கே இருபதாம் நூற்றாண்டிலே தமிழகத்தின் மறிமலர்ச்சிக்கு, கவிதை யுகத்திற்கு வழிகாட்டிய, வித்திட்ட மகர கவிஞன் பாரதியார் அவர்கள் பெயராலும், அதைப் போல, புரட்சிக் கவிஞன் பரரதி தாசன் பெயராலும் இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்வந்திருக்கின்ற இந்த அரசை நான் உளப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன். தமிழகத்திலுள்ள அல்லது தமிழகமும் நல்லூலகம் அத்தனையிலும் உள்ள அத்தனைபேரும் ஏற்றிக்கொள்ளக்கூடிய வகையிலே கொஞ்சமும் சர்ச்சைக்கு இடமில்லாத இரண்டு மகத்தான கவிஞர்களின் பெயர்களை இந்த இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் சூட்ட இந்த அரசு முன்வந்திருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத் தக்கது.

[முற்பகல் 11-40]

தமிழக மக்களின் மிக நீண்ட நரள் கோரிக்கைகள் இன்றைக்கு நிறைவேற இருக்கின்றன. திருச்சியிலே ஒரு பல்கலைக் கழகம் வேண்டும். கோயம்புத்தூரிலே ஒன்று வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்ட நெடு நாட்களாகத் தமிழக மக்களினாலே வலியுறுத்தப்பட்டு வந்தது. இன்றைக்கு நிறைவேற்றியிருப்பது அடுத்த மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று. அந்தப் பல்கலைக் கழகச் சட்டங்களைப் பற்றி சில வார்த்தைகளை நான் இங்கே எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். இதிலே பல முக்கியமான திருத்தங்கள் ஏற்கெனவே, அமுலில் உள்ள சென்னைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டமானாலும், மதுரைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டமானாலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டமானாலும், அவற்றில் இல்லாத புரட்சிகரமான திருத்தங்கள், அதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்காக அமைச்சரவர்களை நான் உளப்பூர்வமாகப் பாராட்டு

[1981 செப்டம்பர் 1]

[திரு. ப. நெடுமறன்]

கிறேன். அதிலே முக்கியமாக ஆட்சிக்குழு, அல்லது ஆலோசனை குழு, இரண்டிலும் 6 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலாக, இரண்டு முறைகளுக்கு மேலாக, யாரும் உறுப்பினராக இருக்கக்கூடாது என்று ஒரு திருத்தம். அதை, ஏற்கெனவே, மதுரை-காமராஜ் பல்கலைக் கழகத்திலே, இந்த அரசு ஒரு அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அந்தத் திருத்தத்தினை இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே இடம் பெற வைத்திருக்கிறார்கள். என்ன காரணத்தினாலே அதை என்னைப் போன்றவர்கள் ஆதரிக்கிறோம். வரவேற்கிறோம் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பல்கலைக் கழகங்களிலே துணை வேந்தர்களாக இருப்பவர்கள் இரண்டு முறைக்கு மேலே ஆறு ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலே, பதவி வகிக்கக்கூடாது என்ற முக்கியமான சட்டத் திருத்தத்தினை இந்தத் தமிழக அரசு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. பல்கலைக் கழகங்களிலே துணை வேந்தராக இருக்கக் கூடியவர்கள் 6 ஆண்டுகளுக்கு மேலே இருக்கக் கூடாது. ஆனால், அவற்றினுடைய ஆட்சிக் குழுக்களில், 20, 25, 30 வருடங்களுக்கு மேலாக, எத்தனையோ பேர்கள் நீடித்திருக்கின்ற வகையில், ஏற்கெனவே இருந்த சட்டங்களில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதன் விளைவு என்ன ஆகியிருக்கிறது? ஆட்சிக்குழு என்று சொல்லப்படுகிற சிண்டிகேட்டிலே 15 வருஷம், 20 வருஷம் இருப்பவர்கள் ஒரு குழுவாகச் சேர்ந்து கொள்கிறார்கள். 5 பேர்கள், 6 பேர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கொண்டு, புதிதாக வந்திருக்கிற துணை வேந்தர் எப்படியிருந்தாலும் 6 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலே, இருக்கமுடியாது என்பதால், அவரைவிட அவர்களுக்கு அனுபவம் அதிகம் இருக்கிறது என்பதால், அவரைவிட அவர்களுக்கு பல்கலைக் கழகத்தின் நெளிவுகளிலுள்ள அதிகம்தெரிந்திருக்கிற காரணத்தால், அந்தக்குழுவிற்கு அவர் அடங்கிப் போகவேண்டிய சூழ்நிலை பல பல்கலைக் கழகங்களிலே இருப்பது எனக்குத் தெரியும். உண்மையிலே துணை வேந்தர்களாக இருப்பவர்கள், துணைவேந்தர்களாக இருக்க முடியாது. சிண்டிகேட்டிலே, ஆட்சிக் குழுவிலே 5, 6 பேர் சேர்ந்து கொண்டு, துணை வேந்தரை ஆட்டிப்படைக்கின்ற சூழ்நிலை இன்றைக்குப்பல பல்கலைக் கழகங்களிலே இருக்கின்றன. இந்த அவையிலே அவைகளைச் சட்டிக்காட்டி இருக்கிறேன். அதன்விளைவாகத் தான், பல்கலைக் கழக துணை வேந்தர் 6 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலாக அந்தப் பதவியிலே இருக்கக்கூடாது என்று முடிவெடுத்ததற்குப் பின்னாலே, சிண்டிகேட்டிலும், செனட் சபையிலும் 6 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலாக யாரும் நீடிப்பதற்கு உரிமையில்லை அதற்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைக்க வேண்டும். ஏகபோக ஆதிக்கம் என்பது இப்படித்தான் உருவாகிறது. பல சிண்டிகேட்டுக்களில் பல கொடுமைகள் நடந்திருக்கின்றன. 5, 6 பேர்கள் அங்கே குழுவாகச் சேர்ந்துகொண்டு, துணை வேந்தரை மிரட்டுவது, அங்கே வேலை செய்கின்ற பேராசிரியரை மிரட்டுவது போன்ற பல காரியங்களிலே அவர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். அதன் விளைவாகப் பல்கலைக் கழக நிர்வாகங்களிலே பெருத்த அளவு ஊழல்கள் நிகழ இரு ஒரு முக்கியமான காரணமாகத்

[திரு. ப. நெடுமாதன்] 1981 செப்டம்பர் 1

திகழ்கிறது. அதற்கு இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டிருப்பதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் இங்கே பேசிய நண்பர்கள் சொன்னார்கள். என்ன சொன்னார்கள்? 6 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலே எத்தனை ஆண்டுக்காலம் வேண்டுமானாலும் அந்தப் பல்கலைக் கழக வாக்காளர்கள் விரும்பினால் அவர்கள் நீடிப்பதை ஏன் தடுக்கிறீர்கள். சட்ட மன்ற நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் 6 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலே நீடிப்பதை நீங்கள் தடுப்பதற்குத் தயாரா? முதலமைச்சர் 6 மாத காலத்திற்கு மேலே பதவி வகிப்பதை நீங்கள் தடுப்பதற்குத் தயாரா என்று சிலர் இங்கே பேசியதாக நான் அறிகிறேன். நான் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். அடிப்படையில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. வெளியிலே நாம் எல்லோரும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறோம். என்னால், 21 வயதானவர்கள், ஆண் பெண் யாராக இருந்தாலும், படித்தவர்களாக இருந்தாலும், படிக்காதவர்களாக இருந்தாலும், எந்த மதத்தவராக இருந்தாலும், எந்த இனத்தவராக இருந்தாலும், வாக்குரிமை எல்லோருக்கும் அளிக்கப்பட்டு, அவர்கள் அளிக்கின்ற வாக்குகள் அடிப்படையிலே, சட்ட மன்ற நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இந்த மன்றங்களுக்கு வருகின்றோம். சிண்டிகேட் சபையிலே கிராஜுவேட் கான்ஸ்டிடியூஷனலி என்று வைத்துக் கொண்டு, அதிலே படித்த பட்டதாரிகளுக்கு மட்டும் வாக்கு—அந்தப் படித்த பட்டதாரிகளிலே ரூ. 5 கொடுத்து யார் பதிவு செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு மட்டுமே வாக்கு என்ற நிலை இருக்கிறது.

குறிப்பிட்ட எலக்டரேட். நான் இன்றைக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் வைத்திருந்தால், 2 ஆயிரம் வாக்காளர்களைப் பதிவு செய்து கொள்வேன். அந்த 2 ஆயிரம் வாக்குகளைப் பெற்று செனட்டுக்கு வரலாம், அங்கே வாக்குகளைப் பெற்று சிண்டிகேட்டுக்கு போகலாம். எல்லோராலும் அது போல செய்ய முடியாது. வசதி அற்றவர்கள் செனட் சபையின் உள்ளே போவது என்பது பெரிய விஷயம். ஆகவே அதையும், இதையும் ஒப்பிடுவது எந்த விதத்திலும் சரியானதல்ல. பொருத்தமானதல்ல.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி இந்த அவையிலே நான் ஒரு குற்றச்சாட்டை வைக்க விரும்புகிறேன். அண்மையிலே அங்கே செனட்டுக்கான தேர்தல் நடந்தது. சென்ற தடவை தேர்தல் நடந்த போது எனக்கு ஓட்டுரிமை இருந்தது. நான் பி. ஏ. (ஆனர்ஸ்) பட்டம் பெற்றவன். ஆனால் இந்தத் தடவை ஓட்டுப் பதிவு செய்த காலத்திலே என்னுடைய மனுவை மீண்டும் புதுப்பிக்க வேண்டும் என்று 5 ரூபாய் பணம் கட்டினேன். ஆனால்

1981 செப்டம்பர் 1] [திரு. ப. நெடுமாதன்]

ஓட்டுப் போடுகிற நேரத்திலே பார்த்தால் என்னுடைய பெயர் வாக்காளர் பட்டியலிலே இல்லை. நான் ஒன்றும் செனட் சபைக்கு போட்டியிடப் போகிறவன் அல்ல. நான் அதை விரும்புகிறவனும் இல்லை. ஆனால் என்னைப் போன்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுடைய பெயரையே வாக்காளர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கக் கூடியவர்கள் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தினிர்வாகத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் எப்படி அந்தத் தேர்தலை நடத்தி இருப்பார்கள் என்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அந்தத் தேர்தல் போலித் தேர்தல், தனக்கு வேண்டியவர்கள் பேர்களை வாக்காளர்கள் பட்டியலை வைத்து கொள்வது, வேண்டாதவர்கள் பெயரை, தனக்கு ஓட்டுப் போடமாட்டார்கள் என்று தெரிகிற பேர்களை எல்லாம் அடித்துவிடுவது. வேண்டியவர்களை வைத்து வாக்குகள் பெற்று வெற்றி பெற நினைக்கின்ற ஆதிக்க புரியினருக்கு சம்மட்டி அடி கொடுப்பதைப்போல அவசரச் சட்டத்தை நம்முடைய அரசு பிறப்பித்திருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். இது போன்று ஒரு திருத்த சட்டம் வேண்டும். சிண்டிகேட் சபையிலும், செனட் சபையிலும் உட்கார்ந்து கொண்டு அங்கே ஆதிக்கம் செய்து கொண்டு இருப்பவர்களின் ஆதிக்கத்திற்கும் அட்டகாசத்திற்கும் முற்றுப் புள்ளி வைக்கிற வகையிலே வரவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினோம் என்னைப்போன்ற நண்பர்களும், திரு. சங்கரையா போன்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வற்புறுத்தினோம். நாங்கள் வற்புறுத்தியதன் பேரிலே அரசாங்கம் இந்த அவசரச் சட்டத்தினைக் கொண்டு வந்தது. இந்த சட்ட முன் வடிவிலும் இந்தத் திருத்தம் இடம்பெற்றிருக்கிறது. அதை நாங்கள் வலியுறுத்திய காரணத்தினால், ஒரு முக்கியமான தலைவர்—அவரை நான் அரசியல் ரீதியாக மதிக்கிறேன்—அந்தத் தலைவர் மதுரைப் பல்கலைக் கழக அவசரச் சட்டம் வந்ததற்குக் காரணமான வில்லன் என்று என்னை வர்ணித்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நான் வருத்தப்படவில்லை. மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். I took it sportingly. நான் அமைச்சர் அவர்களை பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த சட்ட திருத்தத்தை 6 ஆண்டுகளுக்கு மேல் யாரும் பதவி வகிக்கக் கூடாது, இந்தப் பல்கலைக் கழக அமைப்புக்களில்—என்ற இந்த சட்ட திருத்தத்தை சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் போன்றவைகளுக்கும் கொண்டு வாருங்கள். அதன் மூலம் என்னைப் போன்றவர்களை வில்லாதி வில்லன் என்று வர்ணிக்கக் கூடிய ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்துங்கள் என்றுதான் உங்களைக் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

யாரோ வேண்டாதவர்களைப் பதவியில் இருந்து அகற்றுவதற்காக இந்தச் சட்டம் என்று எல்லாம் இங்கே சொல்லப்பட்டது. எனக்குக் கூட மிகவும் வேண்டிய நண்பர்கள் சிண்டிகேட்டிலே

[திரு. ப. நெடுமாறன்] [1981 செப்டம்பர் 1]

இருக்கிறார்கள். அவர்களும் இந்தச் சட்ட திருத்தத்தின் மூலம் பதவிகளை இழந்திருக்கிறார்கள். யாரோ ஒரு தனி நபருக்கு எதிரான சட்டமாக அதை இணைத்து வர்ணிப்பதற்கு முற்பட வேண்டாம். இது அதுவல்ல. ஒரு முற்போக்கான சட்ட திருத்தம். தமிழகத்தில் உள்ள சகல பல்கலைக் கழகங்களில் உள்ள சட்டங்களில் எல்லாம் இந்தத் திருத்தம் வரவேண்டும். இந்த முற்போக்கான கருத்துகள் இடம் பெற வேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காகத்தான் இந்த சட்ட முன் வடிவையும் இந்த சட்ட திருத்தங்களையும் இன்றைக்கு ஆதரித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

ஒரே ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அங்கே சிண்டிகேட்டில் 5, 6 பேர்கள் கூடிச் கொண்டு அங்கே இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு என்னென்ன அநீதிகளை இழைத்தார்கள் என்பதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணத்தை சொல்கிறேன். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே மரியாதைக்குரிய டாக்டர் குழந்தைசாமி அவர்கள் துணைவேந்தராக இருந்தபோது தும்பா ஸ்பேஸ் சென்டரிலே 8 ஆண்டுகளாக விஞ்ஞானியாகப் பணிபுரிந்த சீனியர் சயின்டிபிக் ஆபிசராக அங்கே விளங்கிய திரு. ராமலிங்கம் என்ற விஞ்ஞானியை இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வாருங்கள், உங்களுடைய சேவை இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தேவை என்று சொல்லி இன்ஸ்ட்ருமென்டேஷன் என்ஜினியர் என்ற பதவியிலே அவரை அங்கே அமர்த்தினார்கள். அவருக்கு எடுத்த டிரப்பிலேயே 5 இன்கிரிமெண்டுகளைத் தருகிறேன் நீங்கள் வாருங்கள் என்று சொல்லி, அங்கே அவர் வகித்து வந்த பதவியை விட்டுவிட்டி. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வளர்ச்சிக்கு உங்களை அர்ப்பணித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லி, 5 இன்கிரிமெண்டுகள் கொடுத்து அவரை யுனிவர்சிட்டி சர்வீஸ் அண்டு இன்ஸ்ட்ருமென்டேஷன் சென்டரிலே இன்ஸ்ட்ருமென்டேஷன் என்ஜினியராக அவர்களை நியமித்தனர்.

[முற்பகல் 11-50].

இவருடைய ஆராய்ச்சி நூல்கள் அமெரிக்க பல்கலைக் கழகங்களிலே பாடமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் ஒரு சிறந்த விஞ்ஞானி. கேரளாவில் இந்த டிபார்ட்மென்டில் 4 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து அனுபவம் இருக்கிறது. இவ்வளவுக்கும் பிறகு பல்கலைக் கழகத்திலே இவருக்கு இழைக்கப்பட்ட சோகமயமான செய்தியை நான் இந்த சபையின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன். யூ.ஜி.சி. தெளிவாக உத்தரவு போட்டிருக்கிறது : மேற்பார்வை பார்க்கக் கூடியவர்கள், வேறு துறைகளின் தலைவராக இருப்பவர்களை நியமிக்கக் கூடாது என்று—ஆகவே, திரு. இராமலிங்கம் என்ற விஞ்ஞானிக்கு ரீடருக்கு சமமாக பதவியை கொடுத்து நியமித்தார்கள். இவருக்கு மேலே யாரும் வேண்

1981 செப்டம்பர் 1] [திரு. ப. நெடுமாறன்.]

டாம் ; பின்னால் இவருக்கு பதவி உயர்வு கொடுக்கலாம் என்று அன்றைக்கு இருந்த துணை வேந்தர் குழந்தைசாமி அவர்கள் முடிவு செய்தார்கள். அதற்கு பிறகு இப்போது ஆர்கானிக் கெமிஸ்ட்ரியிலே புரொபசராக இருந்தவர் ஒருவரை தலைவராக போட்டார்கள். அவர் இராமலிங்கம் அவர்களை பலவிதங்களிலும் “ஹோராஸ்” செய்தார்.

இதற்கிடையில் 3 ஆண்டுகளில் 4 ஆராய்ச்சி நூல்களை இராமலிங்கம் அவர்கள் எழுதியுள்ளார். இவைகள் உலக விஞ்ஞானிகளின் பாராட்டைப் பெற்றிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட ஒருவரை திடீரென்று சிண்டிகேட்டிலே ஒரு கமிட்டி போட்டு, அந்த கமிட்டியின் முன்னால் நீங்கள் ஆஜராக வேண்டுமென்று உத்தரவு போடுகிறார்கள். விகாரணை எதற்கு என்று அவருக்கே தெரியாது ; தெரியாத நிலையில் அவர் கமிட்டியின் முன் ஆஜராகிறார். உங்களை வேலையிலிருந்து நீக்கி இருக்கிறோம்—நீங்கள் “அன்பிட் பார் தி சர்வீஸ்” என்று நீக்கி விடுகிறார்கள். 8 ஆண்டு காலம் தும்பா நிலையத்தில் பணி புரிந்த விஞ்ஞானியை, டாக்டர் குழந்தைசாமி போன்றவர்களால் பாராட்டப்பெற்ற அவரை, இன்றைக்கு எந்த காரணமும் சொல்லாமல் பதவியிலேயிருந்து அறவே நீக்குகிறார்கள் ; டிஸ்மிஸ் செய்திருக்கிறார்கள். சிண்டிகேட் முடிவு செய்தால் அதுதான் முடிவு, யாரும் தலையிட முடியாது, என்ற இந்த அதிகாரம் ஆட்சிக் குழுவிற்கு வேண்டுமா ? உறுப்பினர்கள் 6 ஆண்டு களுக்கு மேலும் நீடித்து கொடுமைகள் புரிய வேண்டுமா ? என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கூட மதுரை பல்கலைக் கழகத்திலே சிண்டிகேட்டிலே ஆட்சிக் குழு இல்லை. துணை வேந்தர் மட்டும் தான் இருக்கிறார். ஆனால் அவசர அவசரமாக 18 துறைகளிலே இன்றைக்கு, ஒவ்வொரு துறைக்கும் 2, 3 பதவிகளுக்கு என்று “இண்டர்வியூ” நடத்தப்பட்டு, அதற்கு வேண்டியவர்கள் பேராசிரியர்கள், ரீடர்கள் இவர்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற வேலை நடக்கிறது. சிண்டிகேட் வந்த பிறகு உறுதி செய்தால் தான் இந்த பதவிகள் நீடிக்கும். சிண்டிகேட் இல்லாத இந்த நேரத்திலே ஆட்களை தேர்ந்தெடுக்கிற வேலை நடக்கிறது.

மதுரை பல்கலைக் கழகத்திலே அங்கே இருக்கக்கூடிய சமூக இயல் துறை, சோஷியாலஜி டிபார்ட்மென்ட்டில் ஒரு ரீடர். மூன்று உதவியாளர்கள் தேவையென்று விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 18 துறைகளுக்கும் இது போல விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ரீடர் பதவிக்கு யூனிவர்சிட்டியிலே வேலை பார்க்கக்கூடிய அம்மையார், டாக்டர் தாராபாய் அவர்கள், மதுரை கல்லூரி சமூக இயல் பேராசிரியராக பணி யாற்றிக் கொண்டிருக்கிற டாக்டர் சி. எம். நடராஜன் ;

[திரு. ப. நெடுமாறன்] [1981 செப்டம்பர் 1]

17 ஆண்டு கால அனுபவம் இருக்கிறது. எம்.ஏ.யில் பர்ஸ்ட் கிளாசில் தேர்வு பெற்றிருப்பவர். எல்லா வகையான தகுதியும் இருக்கிறது. இன்னொருவர் அண்டை மாநிலமான கர்நாடகத்தில் இருப்பவர், சிவராமகிருஷ்ணன், எம்.ஏ., பட்டதாரி, அப்ளை செய்கிறார். இண்டர்வியூ வைக்கிறார்கள். அதிகமான அனுபவமும், யாருக்கு அதிக கல்வித் தகுதியும் இருக்கிறதோ, அந்த டாக்டர் நடராஜன் அவர்களுக்கு இண்டர்வியூ கார்டே வரவில்லை. குறைந்த தகுதி பெற்றவருக்கு இண்டர்வியூ கார்டு போகிறது. இரண்டு பேர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு துறையிலும் அவசர அவசரமாக இப்படி நடக்கிற நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. பட்டியல் அதிகம் இருக்கிறது. நான் தனியாக அமைச்சர் அவர்களிடம் அளிக்கவிருக்கிற காரணத்தாலே, அடுத்த விஷயத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்படி பல கொடுமைகள் சிண்டிகேட்டில் அதாவது 6 பேர்கள் சேர்ந்து கொண்டால் யாரை வேண்டும் என்றாலும் பதவியில் இருந்து நீக்கலாம், யாரை வேண்டுமானாலும் பதவிகளிலே நியமிக்கலாம் என்ற நிலைமை இருப்பதன் காரணமாக நடந்து வருகின்றன. 6 ஆண்டுகளுக்கு மேலே அவர்கள் பதவியிலே இருப்பார்களானால் அதன் மூலம் ஊழல்கள் ஏற்படுவதற்கு இடம் ஏற்படுகின்றது. இதை அனுமதிப்பதற்கு எங்களைப் போன்றவர்களாலே முடியவில்லை.

அடுத்து இன்னொரு முக்கியமான திருத்தத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)..

நான் இன்னும் 5 நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன்.

அடுத்தது பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சிக் குழுவினாலே எடுக்கப்படுகின்ற நடவடிக்கைகள் சரியானதுதானா என்று பரிசீலனை செய்கின்ற அதிகாரம் பல்கலைக் கழக வேந்தருக்கும், துணை வேந்தருக்கும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். பல பல்கலைக் கழகங்களிலே முறைகேடான காரியங்கள் நடைபெறுகின்ற நேரத்திலே அவற்றைப் பரிசீலனை செய்வதற்குரிய அதிகாரங்கள் வேந்தருக்கும், துணை வேந்தருக்கும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலே வேந்தர் அவர்களிடம் புகார் செய்தார் ஒரு பேராசிரியர் என்பதற்காக அவர் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம் பற்றியும், பாரதியார் பல்கலைக் கழகம் பற்றியும் சொல்லுங்கள். மற்றவைகளைப் பற்றி வேண்டாம்.

1982 செப்டம்பர் 1]

திரு. ப. நெடுமான் : தலைவரவர்களே, துணை வேந்தர் வெளிநாடு போகின்ற நேரங்களிலே அதாவது அவர்கள் இல்லாத நேரத்திலே யார் அந்தப் பதவியை வகிப்பது என்பதில் இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமையின்படி சிண்டிகேட்டிலே இருந்து நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இது பல தவறான காரியங்களுக்கு வழிவகுக்கும். ஆகவே இதனை அறவே ரத்து செய்துவிட்டு பணிமூப்பு நிலையில் உள்ள பேராசிரியர்களைத் துணைவேந்தர்களாக நியமிக்கின்ற நிலைமை வர வேண்டும் என்ற வகையிலே திருத்தம் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். சீனியர் ப்ரபோசர் யாரோ அவர்தான் அப்போது பதவியை வகிக்க வேண்டும் என்றும், அவர் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்றும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே சொல்லப்பட்டு இருப்பது மிகச் சிறந்த முறையாகும். இப்படி பல முற்போக்கான திருத்தங்கள் இந்தச் சட்டமுன்வடிவிலே இருக்கின்றது. இவற்றை நான் வரவேற்கிறேன்.

இப்படி கல்வித் துறையிலே பல முற்போக்கான காரியங்களைச் செய்து வருகின்ற மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் ஒன்றை எடுத்துவைக்க விரும்புகிறேன்.

புதிய பல்கலைக்கழகங்களுக்கு துணை வேந்தர்கள் நியமிக்கப்படுகின்ற நேரத்திலே ஏற்கனவே இருக்கின்ற பல்கலைக் கழகங்களிலே துணை வேந்தர்களின் பதவிக் காலம் முடிந்து அடுத்து யாரை நியமிக்க வேண்டும் என்ற ஆலோசனை இருக்கின்றது. ஆகவே தயவு செய்து கல்வித் துறையிலே உள்ளவர்களை துணை வேந்தர்களாக நியமியுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரிட்டையர் ஆபீஸர்ஸ் போன்றவர்களை அவர்கள் எவ்வளவு தான் திறமைசாலிகளாக இருந்தாலும் அவர்களை இந்தப் பதவிகளுக்கு நியமிக்கக்கூடாது. இது ரொம்பவும் முக்கியமானது. அதனால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். கல்வித் துறையிலே இருப்பவர்களுக்கு இன்சென்டிவ் வேண்டும். ஆகவே சீனியர் ப்ர. பாஸர் யாரோ அவரை நியமிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் உற்சாகமாக இருக்கும். முழுமையாகத் தங்கள் வாழ்நாள் பூராவையும் கல்வித் துறைக்கு அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருப்பவர்களாகப் பார்த்து நியமிக்க வேண்டும். பெண்களில் யாராவது ஒருவரை ஏதாவது ஒரு பல்கலைக்கழகத்திற்கு நியமிக்க வேண்டும். இதனை வற்புறுத்தி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து பல்கலைக் கழகங்களிலே புதிதாக அட்டானமஸ் காலேஜஸ் என்ற வகையிலே பல கல்லூரிகளுக்கு சுய ஆதிக்கப் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அவர்கள் அதை முறையாக செயல்படுத்துகிறார்களா என்பதில் சந்தேகம் வந்திருக்கின்றது. அட்டானமஸ் கல்லூரியைப் பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய

[திரு. ப. நெடுமாதன்] [1981 செப்டம்பர் 1]

மாண்புமிகு திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் குறிப்பிட்டார். இன்றைக்கு 30-க்கு மேற்பட்ட பெண்கள் மறியல் போராட்டத் திலே ஈடுபட்டு சிறை சென்றிருக்கிறார்கள்.

[நண்பகல் 12-00].

அந்த சுய ஆதிக்கம் அந்தக் கல்லூரிக்கு வழங்கப்படுமே யானால் அது மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக, ஆசிரியர்களின் நலனுக்காக பயன் பெறுமேயானால் ஆட்சேபம் இல்லை. ஆனால் ஆசிரியர்களை ஒடுக்க மாணவர்களை ஒடுக்க பயன்படுத்தப்படும் முயற்சியாக இருக்குமேயானால், அதை அரசு சிந்தித்து, அதைப் பற்றிய மறு பரிசீலனை செய்வதற்கு ஆயத்தமாக வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லி, இந்த இரண்டு சட்ட முன்வடிவுகளையும் முழு மனதோடு வரவேற்று, அந்த சட்டமுன்வடிவுகளிலே எல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிற நல்ல திருத்தங்களை சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் கொண்டு வந்து, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் கொண்டு வந்து, தமிழகத்தில் வேறுபாடு இல்லாமல், எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும், ஒரே மாதிரியான சட்ட திட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அவர்களுடைய பெயராலும், பாட்டுக்கு அரசன், பாரதியாருடைய பெயராலும் இந்த இரண்டு புதிய பல்கலைக் கழகங்கள் உருவாக்கப்படுவதை, நான் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவனாக இருந்தாலும், அவர்களுடைய பெயராலே உருவாக்குகின்ற இந்த பல்கலைக் கழக மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில், இங்கே உங்கள் மூலம் சில பிரச்சினைகளை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்க கூடிய இந்த மசோதாவிலே ஆப்ஜெக்ட்ஸ் ஆண்டு ரீசன்ஸ் படித்துப் பார்த்தேன். ஏற்கனவே இந்தியாவிலே 118 பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. அப்படி 118 பல்கலைக் கழகங்கள் சுதந்திர இந்தியாவிலே இருந்தாலும் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகமும், பேரறிஞர் அண்ணா தொழில் நுட்ப பல்கலைக் கழகமும், அதைப்போலவே அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகமும், சென்னை பல்கலைக் கழகமும் தான் இருக்கின்றன. எனவே, புதிய பல்கலைக் கழகங்கள் அவசரமாக, அவசியமாக தேவை என்ற அடிப்படையிலேதான் மேலும் 2 புதிய பல்கலைக் கழகங்களை கோவை பகுதியிலேயும், திருச்சி பகுதியிலேயுமும், இருக்கக்கூடிய கல்லூரிகளை இணைத்து, இந்த

1981 செப்டம்பர் 1] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

இரண்டு புதிய பல்கலைக் கழகங்களை கொண்டு வருவதற்காக கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாக்களை, அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

அதிலே குறிப்பாக சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே ஏற்கனவே 167 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. கஜேந்திர கட்கார் அவர்கள் அளித்த சிபார்சுகளில் இப்புடி அதிகமான அளவில் கல்லூரிகள் பல்கலைக் கழகத்தின்கீழ் இருந்தால் நிர்வாகம் திறமையாக இருக்காது, அது சரியாக செயல்படாது, நிர்வாகத்திற்கு பெரும் இடையூறாக இருக்கும் என்பதோடு, கல்வி கற்கிற மாணவர்களின் திறமையும் பெருகுவதற்கு வசதியாக இருக்காது, ஆகையினால் அதிகமான அளவில் கல்லூரிகள் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தின் கீழ் இருப்பது சரியாகாது. 30 கல்லூரிகள்தான் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தார். அவருடைய சிபாரிசுகளில் ஒன்றை ஏற்றுக் கொண்டு, 30 கல்லூரிகள் ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கு என்ற அடிப்படையில் உருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இந்த அரசு இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களையும் உருவாக்கியிருக்கிறது.

இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற காரணத்திலேயும், நிர்வாகத் திறமையை உயர்த்தவேண்டும் என்பதற்காகத்தான், கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காகத்தான், இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாக, சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த மசோதாவிலே என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லவருகிறபோது, நேற்று இங்கே நடைபெற்ற மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழக மசோதாவிலே அந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு என்னென்ன குற்றச்சாட்டுகளை சொன்னேனோ அதே குற்றச்சாட்டுகளைத்தான் திரும்ப திரும்ப சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இந்த அவையிலே பேசிய கருத்துகளோடு இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளும் இணைத்து, மேலும் உங்கள் மூலம் இந்த மன்றத்தினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புவதெல்லாம், இன்றைக்கு பல்கலைக் கழகத்தினுடைய நிர்வாக அமைப்பாக இருக்கக்கூடிய செனட்டிலேயும், சிண்டிகேட்டிலேயும் இருக்கக்கூடிய பதவிக்காலம் 6 ஆண்டுகளுக்குத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வது முறையாகாது. அது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது. It is undemocratic. ஆகவே, அதை மீண்டும் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர், நெடுமாறன் அவர்கள் பேசுகிறபோது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதாவது ஒருவர் ஒரு 6 ஆண்டுக்காலத்திற்கு மேல் பதவியில்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1981 செப்டம்பர் 1]

இருப்பதை அனுமதிக்கிற காரணத்தால், அது ஊழலுடைய ஊற்றுக் கண்ணைத் திறந்து விடுவதற்கு காரணமாக அமைகிறது என்று சொன்னார்கள்?

நமது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இந்த ஆறு ஆண்டு பதவிக்காலம் சரி என்று அவர்கள் வாதித்தார்கள். அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு அவர்கள் ஒரு கட்சித் தலைவராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லிய குற்றச்சாட்டு, பொறுப்பில் இருந்தால் ஊழலுக்கு வழிவகுக்கும், பொறுப்பில் இருந்தால் அதிகார துஷ்பிரயோகம் ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் இன்று அவர்கள் ஒரு கட்சிக்குத் தலைவராக இருக்கிறார், அதற்கு அது பொருந்தாதா?

திரு. ப. நெடுமாறன் : ஆறு ஆண்டுகள் பொறுப்பில் இருந்தால் ஊழல் வரும் என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சொன்னதை அரைகுறையாகக் கேட்டுவிட்டு அவர் பேசுகிறார். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் அல்லது சென்னை பல்கலைக் கழகத்தின் பல்கலைக் கழக துணைவேந்தர்களாக இருப்பவர்கள் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மேலே நீடிக்கக்கூடாது என்று ஏற்கனவே சட்டத்திருத்தம் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னால் வந்துவிட்டது. துணைவேந்தராக இருப்பவர் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் நீடிக்கக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு ஆட்சிக்குழுவில் இருப்பவர்கள் எவ்வளவு காலம் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம் என்று சட்டம் இருக்குமானால் அந்தத் துணைவேந்தரைவிட மற்றவர்கள் 15,20 ஆண்டுகாலம் சிண்டிகேட்டில் அங்கம் வகித்தால் அவர்கள் துணைவேந்தரைச் சுற்றிக்கொண்டு அவரை மிரட்டி தாங்கள் சீனியர்கள் என்ற முறையில் பல தவறுகள் நேரிடுவதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படும். ஆகவே ஆறு ஆண்டுகள் என்று துணைவேந்தருக்கு இருக்கும்போது சிண்டிகேட் அல்லது செனட் உறுப்பினர்களுக்கு ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருப்பது என்றால் எவ்வளவு ஆண்டுகள் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம் என்றிருப்பது பல ஊழல்களுக்கு இடம் கொடுக்கும் என்றுதான் நான் சொன்னேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : இந்த மசோதாவிலுள்ள முக்கியமான செக்ஷனை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் படிக்கத் தவறிவிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். பக்கம் 14, செக்ஷன் 13, பிரிவு 4-ல் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால்

1981 செப்டம்பர் 1] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

'The Vice-Chancellor shall have power to take action on any matter and shall by order take such action as he may deem necessary but shall, as soon as may be, thereafter report the action taken to the officer or authority or body who or which would have ordinarily dealt with the matter:

இதிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் பல்கலைக் கழக துணைவேந்தருக்கு முழுமையான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. துணைவேந்தர் எந்த நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கலாம். அதை யாரும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. சிண்டிகேட்டும் கட்டுப்படுத்த முடியாது, செனட்டும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. ஆனால் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறார் என்பதை அவர்கள் அறிவிக்கவேண்டும் ஒரு ரிப்போர்ட் மூலமாக. இதற்கு என்ன பொருள்? துணைவேந்தருக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. துணைவேந்தராக இருப்பவர் ஊழல் செய்வார்களே யானால், தவறு செய்வார்களேயானால், துணைவேந்தர் எந்த நடவடிக்கையும் எடுப்பார்களேயானால் அதைக் கட்டுப்படுத்துகிற அதிகாரம் யாருக்கு இருக்கிறது. இதை அவர்கள் ஏன் சுட்டிக்காட்டவில்லை? ஆகவே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், துணைவேந்தருக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் ஆறு ஆண்டுகள் என்று வைத்தாலும்கூட ஜம்பது ஆண்டுகளில் செய்யவேண்டிய சாரியங்களை துணைவேந்தர் ஆறு ஆண்டுக் காலத்தில் செய்துவிட்டுப் போகமுடியும் என்ற வகையில் அப்படிப்பட்ட பிரிவுதான் இதில் இருக்கிறது. ஆகவே துணைவேந்தருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்த அதிகமான அதிகாரங்கள் தேவையற்றது. ஜனநாயக அமைப்பு சிண்டிகேட், ஜனநாயக அமைப்பு செனட்.

திரு. ப. நெடுமோகன் : சிண்டிகேட்டின் அதிகாரங்களை ஒரே ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் நான் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்,

"To suspend and dismiss University Lecturers, Professors and Teachers and other employees of the University."

சிண்டிகேட்டில் மெஜாரிட்டி இருந்து அவர்கள் ஒரு பல்கலைக் கழக பேராசிரியரை, அல்லது வேறு ஒரு அலுவலரை டிஸ்மிஸ் செய்யவேண்டுமென்று முடிவு செய்வார்களானால் அதில் துணைவேந்தர் தலையிடமுடியாது. இதிலிருந்து யாருக்கு அதிக அதிகாரம் என்பது விளங்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

[1981 செப்டம்பர் 1]

THIRU A. RAHMANKHAN : Sir, 'The Vice-Chancellor shall have power to take action on any matter.'

என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதற்கான பொருளை இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய அமைச்சர் விளக்கினால் நாங்கள் இருவரும் புரிந்து கொள்ள உதவியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் கருத்தை நீங்கள் சொல்லுங்கள், அமைச்சர் பேசும்போது அதைப்பற்றி சொல்லடும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, இன்றைக்கு துணைவேந்தர் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகள் பற்றி ரிப்போர்ட் செய்யவேண்டும் என்று தான் இருக்கிறதே தவிர சிண்டிகேட்டுக்கோ, செனட்டுக்கோ அல்லது அகடமிக் கமிட்டிக்கோ முழுமையாக துணைவேந்தரைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. இதுதான் இந்த மசோதாவில் உள்ள ஷரத்துக்களின் முக்கியமான அம்சம். எனவே இப்படிப்பட்ட அமைப்பு இருக்கக்கூடாது. அதிகாரங்களை ஒருயிடத்தில் குவிக்கக்கூடாது.

(பிற்பகல் 12-10)

இன்றைக்கு மாநில சுயாட்சி கோருகின்ற அ.தி.மு.க., பல் கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் கையில் 'கான்சென்டி ரேஷன் ஆப் பவர்ஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய முறையிலே அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது. ஆனால் இன்றைக்கு உட்படிப்பட்ட அதிகாரம் இருக்கிறது. செனட் இருக்கிறது; அது ஒரு ஜனநாயக அமைப்பு. அதற்கு தேர்தல் மூலம் பிரதிநிதிகள் வருகிறார்கள். அதே போல், சிண்டிகேட் இருக்கிறது. அது ஜனநாயக அமைப்பு அதற்கும் தேர்தல் மூலம் பிரதிநிதிகள் வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இத்தனை ஆண்டு காலமாகத்தான் பதவியில் இருக்க வேண்டும் என்று ஏன் சொல்லவேண்டும்? காரணம் அவர்களை யார் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்? இன்றைக்கு சிண்டிகேட்டிலே உள்ள உறுப்பினர்களை யார் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்? அதேபோல், செனட்டிலே உள்ள உறுப்பினர்களை யார் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்? அவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது படித்தவர்கள்—விவரம் தெரியாதவர்கள் அல்ல. இன்னும் சொல்லப்போனால், மதுரையில் நடைபெற்றது என்ன? அங்கு செனட்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் ரிஜிஸ்திரேட் கிராஜுவேட்டுகள் தான்—அதாவது படித்தவர்கள், பட்டதாரிகள்தான், அவர்கள் தொகுதியிலே இருந்துதான் தேர்தல் நடைபெற்றது. அவர்கள் படித்தவர்கள்; பாமர மக்கள் அல்ல. அவர்களிடத்திலே பாமரர்களிடத்திலே தேர்தல் காலத்திலே வாக்குறுதி கொடுப்பதுபோல், இவர்களுக்கு

1981 செப்டம்பர் 1] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

இந்தப் பட்டதாரிகளுக்கு 100 ரூபாய் கொடுப்போம் என்று சொல்லலாம். பாமரர்கள் நம்பலாம்; ஆனால், அதே நேரத்திலே படித்தவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். தவறு செய்தவர்களை அடுத்த முறை தேர்ந்தெடுக்க மாட்டார்கள். 6 ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக அவர்கள் தவறு செய்தால், மீண்டும் பொறுப்புக்கு வராமல் அந்த பட்டதாரிகளால் தடுக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகள் இருக்கின்றபோது, சிண்டிகேட் உறுப்பினர்களுக்கும், செனட் உறுப்பினர்களுக்கும் 6 ஆண்டு காலம் என்ற உச்சவரம்பு ஏன் கொண்டு வரவேண்டும். எது எதற்கோ உச்ச வரம்பு கொண்டு வருகின்றபோது, இதற்கு உச்சவரம்பு கொண்டு வருவது சரியாகாது. முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட 'ரைட்டு ரீகால்' என்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமான் அவர்களுக்குத் தெரியும்; மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். 5 ஆண்டு காலத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், இடையில் அந்த உறுப்பினர் தப்பு செய்தால் அவரைத் தேர்ந்தெடுக்க மக்கள் சரியில்லை, என்று கருதுவார்களானால், அவரை அதிகாரத்திலிருந்து திரும்பப் பெறலாம் என்று சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு மந்திரிகளுக்கு இந்த நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி 'ரைட்டு ரீகால்' என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நாடு முழுவதும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறபோது, இங்கே இந்த வ்ஷயத்திலேகூட முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் பின்பற்றி நமது ஸ்லி அமைச்சர் அவர்கள் 'ரைட்டு ரீகால்' கொண்டு வரலாம் சுவிட்சர்லாந்திலே இம்முறை இருக்கிறது. இங்கேயும் அதுமாதிரி வைத்துக்கொள்ளலாம். சிண்டிகேட் உறுப்பினர்கள், செனட் உறுப்பினர்கள், மற்றும் பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள் தவறு செய்தால், அவர்களைத் திரும்பப் பெறுகின்ற அதிகாரத்தை ஏன் இந்தச் சட்டத்தில் கொண்டுவரக் கூடாது. அதற்கு ஏராளமான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில், இன்றைக்கு சிண்டிகேட்டிற்கும், செனட்டிற்கும் மட்டும் 6 ஆண்டு காலம் பதவி என்று வைத்திருப்பதை எங்கள் கட்சியின் சார்பாக நான் வரவேற்கவில்லை. அவசரச் சட்டம் கொண்டுவந்து, அதே நேரத்தில் இந்த சட்டத்தையும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும், மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் கொண்டு வராமல், இதற்கு மட்டும் கொண்டு வந்திருப்பது என்பது 'ப்யூர்லி டிஸ்கிரிமேனடரி' என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஒன்றை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இந்தப் பல்கலைக் கழகங்கள் சிறப்பாகச் செயல்பட வேண்டுமென்பதற்காக இந்தச் சட்டத்திலே, மசோதாவிலே சில ஷரத்துக்களை போடப்பட்டிருந்தாலும், நடைமுறையிலே அவைகள் வேறுபடுகின்றன. உதாரணத்திற்கு, இதே மாமன்றத்திலே நான்

[திரு. அ. ரகுமான் கான்] [1981 செப்டம்பர் 1]

குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தைத் துவக்கப் போவதாக அறிவித்தார்கள், தஞ்சாவூரிலே அந்த தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தைத் திறக்க அறிவிப்பு செய்திருக்கிறீர்கள். ஊரிலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் அ.தி.மு.க. அரசு தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தைத் திறக்கப் போகிறது என்ற பூரிப்போடு தஞ்சை மாவட்டத்திலே பேசுகிறார்கள். ஆனால், யூனிவர்சிட்டி கிராண்ட் கமிஷனேர் உங்களுக்கு அனுமதி வழங்கவில்லை என்று கேள்விப் படுகிறேன். அப்படி அனுமதி வழங்காதபோது, எதற்காக விழா? சிலை இல்லாத கோவிலுக்கு, அனுமதி இல்லாத தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு, நீங்கள் விழா நடத்துவது என்று சொன்னால், மக்களிடத்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணத்தை உருவாக்குவதற்குத்தான் இது அமையுமே தவிர, எடுக்கப் பட்ட நடவடிக்கைகள் முறையாக இருக்காது, அந்த நடவடிக்கை முறையாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோவைத் தம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற பாரதியார், புரட்சி கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்கள் பெயராலே ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற இரண்டு பல்கலைக்கழகங்களைப் பற்றிய மசோதாக்களை வரவேற்பதோடு, என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்திலே வைக்க விழைகிறேன்.

உடலை வறுத்தி, உழைப்போரையெல்லாம் தெய்வமாகத் தொழுத தெய்வ மகாகவி—அவர்களுடைய பெயராலே ஒரு பல்கலைக்கழகம் துவக்கப்படயிருப்பதைக் கண்டு, பாராட்டுவதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நெஞ்சிலே உரமுமின்றி நேர்மைத் திறமுமின்றி வஞ்சனை செய்வோரை, தேவியர் மானம் என்றும், தெய்வத்தின் பக்தி என்றும், தானைத் தலைவன் என்றும், தமிழினத்தின் காவலன் என்றும் செப்பித் திரிந்து நாட்டிற்குத் துரோகம் செய்யும் நடப்புச் சுதேசிகளை அரசியல்வாதிகளைச் சாடிய சித்திரக் கவிஞர், அவர்கள் பெயராலும் ஒரு பல்கலைக்கழகம் துவக்கப்படயிருக்கிறது.

மறுமலர்ச்சித் தமிழன் சரித்திரத்திலே புதியதொரு சகாப்தத்தைத் தோற்றுவித்து தமிழ் மொழியைப் புகழிலேற்றும் கனியரசர் தமிழ்நாட்டுக்கிலையெனும் நிலையை மாற்றிய பாரதியார்—சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிய தியாகச் செம்மல்களை எல்லாம் ஊக்குவித்த அந்த பாரதியின் பெயரிலும் அவருடைய சீடர் பாரதிதாசன் பெயரிலும் வந்திருக்கிற இந்தப் பல்கலைக் கழகங்களை மனப்பூர்வமாக விரும்பி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைப் பணிவோடு தெரித்துக் கொள்கிறேன்.

1981 செப்டம்பர் 1]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

இன்று தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவு 34 ஆண்டு கால சுதந்திர இந்திய வரலாற்றில் மிகப் பெரிய பொற்காலமாக கல்வியின் காலம் இருக்கிறது என்பதையும், யார் வேண்டுமானாலும் எதை வேண்டுமானாலும் பேசினாலும் இன்று கல்வியில் ஏற்பட்டிருக்கும் மறுமலர்ச்சி, கல்வியில் ஏற்பட்டிருக்கும் வேகம், கல்வியில் ஏற்பட்டிருக்கும் விவேகம், அந்தக் கல்விக் கூடங்களுக்கு நம்முடைய மூதாதையர்கள், சுதந்திரத்திற்காக, தமிழ் மொழியைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் பாடுபட்ட தியாகச் செம்மல்களின் பெயர்களை இந்தப் புரட்சிக் கவிஞர்களின் பெயர்களை வைப்பதில், பெருமைப்படுவதில் தமிழக அரசு முனைந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அருமை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூட 'ரைட்டு ரிகால்' பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். படிக்காதவர்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். படிக்காதவர்கள் ஒட்டுப் போட்டு வந்த ஒரு ஆட்சி என்று குசுகமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப் பற்றி நாம் கவலைப்படவில்லை. படிக்காதவர்கள் ஒட்டுப் போட்டார்கள்; படித்தவர்கள் ஒட்டுப் போட்டிருந்தால் என்ன ஆகியிருக்கும் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றிக் கூட நமக்குக் கவலை இல்லை. இந்த காமராஜ் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி அதில் இருக்கிற சிண்டிகேட் உறுப்பினர்களைப் பற்றி அரசு ஒரு சட்டம் கொண்டு வரும்போது தி.மு.க. வின் சார்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நாங்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் அதற்கு அதிகமாக** வாங்கிப் பேசுவதில் என்ன லாபம் இருக்கிறது என்றதான் தெரியவில்லை என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழக மசோதாவில் சிண்டிகேட், செனட், அக்டமிக் கவுன்சில் பதவிக் காலம் ஆறாண்டுகளுக்கு மேல் நீடிக்கக்கூடாது என்று போட்டிருப்பதை எதிர்த்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் பேசுகிறாரே. அவருக்கு இதிலே என்ன அக்கறை என்று கேட்டார்கள். எல்லோருக்கும் இல்லாத அக்கறை எனக்கு என்ன இருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். நானே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழக செனட் உறுப்பினராக இருக்கும் என்னுடைய பதவிக் காலமும் முடிகிறது, அதற்காக மட்டுமல்ல; இன்றைக்கு பொறுப்புக்கு வரலாம், நாளைக்கு வராமல் போகலாம் 'நத்திங் இஸ் பர்மனென்ட்—ஆனால் அன்டெம்க்ரட்டிக்காக இருக்கக்கூடிய ஜனநாயகத்திற்கு எதிரான போக்கைக் கண்டிப்பதற்காகப் பொதுவாகச் சொன்னேன்.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1981 செப்டம்பர் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * * *
போன்ற வார்த்தைகளைப் பேசுவது கூடாது. அதை நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்கள் அண்டெமாக்ரடிக் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய பதவிக் காலம் முடிந்து மேலும் நீடிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டதே, அண்டெமாக்ரடிக் என்று சொன்னால் பல்கலைக் கழகத்தில் வாக்காளர் பட்டியலில் எனக்கிருந்த ஓட்டுரிமையைப் பறித் தார்களே, அது என்ன டெமாக்ரடிக்? 'இஸ் இட் டெமாக்ரடிக்'?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படி மாண்பு மிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இன்னொரு உறுப்பினரைப் பார்த்துப் பேசக்கூடாது. உறுப்பினர்களுக்குள் நேரடியாக விவாதம் நடைபெறுமானால் நான் இங்கே இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஓட்டர் லிஸ்டில் இருந்து தன் பெயரை என் பறித்தார்கள் என்று கேட்டார்கள். அதை யார் பறித்தது, எந்த அமைப்புக்கு உட் பட்டு பறிக்கப்பட்டது? அப்படிப் பறிக்கப்பட்டிருந்தால், நம் முடைய மாண்புமிகு நெடுமாறன் அவர்கள் அதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய இடத்தில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் நான் அவரைக் கேட்கிறேன்—இதே பழனிவேல்ராஜன் பெயரும் பறிக்கப்பட்டதே அப்போது திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் எங்கே போயிருந்தார்கள் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கோவைத் தம்பி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில சுயாட்சி பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசி னார்கள். தி.மு.க. கொள்கையை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையாக அவர் தவறாக எடுத்துக் கொண்டு பேசினார்களோ என்னவோ தெரியாது. நாங் கள் கேட்பது அதிக அதிகாரம். 'ரைட்டு ரிகால்' பற்றிப் அவர் கள் பேசும்போது கொஞ்சம் புண்படுத்தியே பேசினார்கள். வாக் குப் பெட்டி வைக்கலாமா, தயாரா என்று தமிழகத்தின் முதல மைச்சர் கேட்கும்பேர்து. எந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் வாக்குப் பெட்டியை வைக்கிறீர்கள் என்ற கேள்வியை அந்தத் தரப்பில் இருந்து எழுப்பியதை நாட்டுமக்கள் மறந்திருப்பதற் கில்லை.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் துணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1981 செப்டம்பர் 1]

(பிற்பகல் 12-20]

* * * * *

திரு. அ. ரகுமான்கான் : என்னுடைய பேச்சுக்கு * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பில்லைப்பற்றி மட்டும் பேசுங்கள். * * * அந்த வளர்த்தைகளை மட்டும் அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படி ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. கோவைத் தம்பி : கஜேந்திர கட்கர் சொன்ன அடிப் படையிலே கல்விக்குப் பொற்காலத்தை ஏழு ஆண்டுகாலம் ஆட்சி யில் இருந்தவர்கள் செய்யவில்லை என்பதையும் 1954 இல் தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்த அமரர் காமராஜர் அவர்கள் கல்வியில் ஒரு பொற்காலத்தை உருவாக்கினார் என்பதையும் அமரர் காமராஜர் உருவாக்கிய அந்ததன்மையை 1967ல் பேரறிஞர் அண்ணா தலைமையில் அது பீறிட்டுக் கிளம்பியது என்பதையும் வேகம் கொடுக்கும் விதத்தில் அவர் செயலாற்றியபோது அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தார் என்பதையும் 1969இல் கல்வி யில் தமிழ்நாட்டில் ஒரு தொய்வு வேகமாக ஏற்பட்டது என்பதையும் 1977-க்குப் பிறகு 5, 6 பாலிடெக்னிக் துவக்கியிருக்கிறோம் பல்கலைக் கழகங்களைத் துவக்கியிருக்கிறோம் என்பதையும் உண்மையாகக் கல்விக்கு ஒரு பொற்காலமாக இன்று தமிழ்நாடு அரசு அந்த நிகழ்ச்சிகளை உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதையும் யார் பெயரை வேண்டுமானாலும் தமிழக அரசு நினைத்திருந்தால் வைத்திருக்க முடியும், முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகப் பெரிய மெஜாரிட்டியை பெற்றிருக்கிறார்கள் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் அவர்கள் விரும்பியிருந்தால் யார் பெயரை வேண்டு மானால் பாரதியார், பாரதிதாசன் பெயர்களுக்குப் பதிலாக வேறு பெயர்களை மாற்றியமைத்திருக்க முடியும். அவைகளை மீறி பல பேர்கள் கோரிக்கைகளை எழுப்பி, கொங்கு மண்டலத் தைச் சேர்ந்த எங்களைப் போன்றவர்கள் பெரியார் பெயரை வைக்கவேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்திலே கூட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அமைதியாக இருந்துவிட்டு சுதந்திர இந்திய வரலாற்றில் ஒரு அத்தியாயத்தை தனக்கு உருவாக்கிக் கொண்டு தமிழ் இனத்தை காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கும் தமிழ் மொழியைக் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் வளர்த்து தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கும் பாடுபட்ட திய. கச் செம்மல், புரட்சிக் கவிஞர் அமர கவி பாரதியினுடைய பெயரையும் பரதிதாசன் பெயரை திருச்சி பல்கலைக் கழகத்திற்கு வைத்திருப்பதையும் குறித்து தமிழ் மக்கள் பெருமைப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றிப் பெற்றது.

[திரு. கோவைத்தம்பி]

[1981 செப்டம்பர் 1]

ஒரு கால கட்டத்திலே மடங்களிலேயும் மன்னர் அவைக் களங்களிலேயும் பண்டிதர்களிடையும் சிறைப்பட்டு வளர்ச்சிக்குன்றி இருந்த நம்முடைய பழகு தமிழை அழகு தமிழை இன்று கோலோச்சி அரசாட்சி செய்யும் காலம் வரும் என்றும் அந்தக் காலத்தை நான் எதிர்பார்க்கிறேன் என்றும் பேசிய அந்தப் புரட்சிக் கவிஞன் அமரகவி பாரதியினுடைய பெயரை கொங்கு மண்டலத்திலே உள்ள பல்கலைக் கழகத்திற்கும் அவருடைய அருமைச் சீடராக இருந்த பாரதிதாசன் பெயரை திருச்சி பல்கலைக் கழகத்திற்கும் வைத்ததற்காக தமிழக அரசை இதயம் நிறந்து பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு அருமை அண்ணன் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். துணைவேந்தராக நியமிக்கப் படக்கூடியவர்கள் கல்வித் துறையில் தேர்வு பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசு ஏந்த கல்வியை விரும்பி வற்புறுத்தி இந்த நாட்டு மக்கள் மத்தியில் பரப்புவதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறதோ அந்தத் தரமான கல்வியின்மீது அந்த நோக்கத்தின் மீது அந்த அடிப்படைக் கல்வியின் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறவர்கள் வெளியே இருந்தாலும் அல்லது உள்ளே இருந்தாலும் அவர்களை துணைவேந்தர்களாக நியமிப்பது நியாயமாக இருக்கும். அரசு ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற அந்தக் கல்விக் கொள்கைக்கு வளம் ஊட்டுவதாக இருக்கும் என்பதைக் கூறி மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை வரவேற்று விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அப்பாதுரை : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற 'இதத்தரும் மனைநீங்கி இடர்மிகு சிறைப்பட்டாலும் சுதந்திர தேவி நின்னை வணங்கிடல் மறந்திலேனே' என்று சொன்ன பாரதி, சுதந்திரம் பெற்ற நாட்டிலே எப்படிப்பட்ட சமுதாயம் அமையவேண்டுமென்று முறையிலே முப்பது கோடி ஜனங்களின் சங்கம் முழுமைக்கும் பொதுவுடைமை ஒப்பில்லா சமுதாயம் வேண்டும் என்றும் கேட்டாரே, அந்த பாரதி, அவர் கண்ட கனவுகளும் கொள்கைகளும் இந்த மாநிலத்திலே நிறைவேற்றப்படவில்லை என்றாலும் கூட சுதந்திர நாட்டிலே 33 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்த பாரதி நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடுகிற நேரத்திலே அந்த தேசியக் கவிஞரின், பொதுவுடைமைக் கவிஞரின் பாரதியின் பெயரில் இந்த நாட்டிலே பல்கலைக்கழகம் அமைவதை இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

1981 செப்டம்பர் 1] [திரு. மு. அப்பாதுரை]

அதைப் போன்று, தமிழ்நாட்டிலே புரட்சிகரமான முறையில் நம்முடைய பெரியாருடைய பகுத்தறிவுப் பாசறையில் உருவாக்கப்பட்டு, அப்படிப்பட்ட நல்ல இலட்சியத்திற்காகப் பாடுபட்ட பாரதிதாசன் பெயரால் பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதையும் நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

அதே நேரத்தில், இன்றைக்கு மாறி வருகின்ற அரசியல், சமுதாய சூழ்நிலைக்கேற்ப கல்வித் திட்டத்தையும் மாற்றியமைக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அன்றைக்கு இந்தியத் துணைக் கண்டத்தை ஆண்டுகொண்டிருந்த பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் மூன்று பல்கலைக் கழகங்களை உருவாக்கியது. மெக்காலே கல்வித் திட்டம் என்ற முறையிலே உருவாக்கப்பட்ட இப்படிப்பட்ட பல்கலைக் கழகங்கள் எப்படி செயல்படுகின்றன என்பதைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது அப்பொழுது அவன் சொன்னான், நான் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே மூன்று பல்கலைக் கழகங்களை உருவாக்கியிருக்கிறேன், அவைகளிலேயிருந்து 3000 முட்டாள்கள் வெளியே வருவார்கள். அவர்கள் வைத்துக் கொண்டு இந்திய துணைக் கண்டத்தில் நம்முடைய வியாபாரத்தை இலாபகரமாக நடத்தலாம் என்று நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்களைப் பற்றி அவன் அன்றைக்கு அழகாக எடுத்துச் சொன்னான். நான் ஏன் இதை இப்பொழுது குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இந்தப் பல்கலைக் கழகங்களின் பாடத்திட்டங்கள் எந்த முறைகளை ஏற்படுத்தும் என்று சொல்லி அன்றைக்கு நம்மை ஆண்ட பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட கல்வித் திட்டத்தைப் பற்றித் தெளிவாக அவன் சொன்னான். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட கல்விமுறைகளின் அடிப்படையிலே கடந்த 34 ஆண்டுகளாகச் சுதந்திர இந்தியாவினால் உருவாக்கப்பட்ட தன் விளைவுதான் இன்றைக்கு மிகப் பெரிய வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் நாட்டிலே பரவித் கொண்டிருக்கிறது. தமிழகத்திற்கும் அந்தத் தலையெழுத்து விதிவிலக்கு அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் மணம் கமழும் வகையில் பாரதியார், பாரதிதாசன் ஆகியோர் பெயர்களில் அமையவிருக்கின்ற இந்தப் பல்கலைக் கழகங்களில் இன்றைக்குப் புதிய பாடத் திட்டங்களை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவைகளை நாங்கள் வரவேற்கிறோம் என்று சொன்னாலும் அவைகளில் அதிகமான தொழில் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு நாம் புதிய சட்ட முன்வடிவுகளையும், திருத்தச் சட்டங்களையும் கொண்டு வந்தாலும் கூட, தனியார் கல்லூரிகளில் நடக்கும் அட்டேழியங்களைப்பற்றியும், நடக்கின்ற தில்லுமுல்லுகளைப்பற்றியும், நடக்கக்கூடிய

[திரு. மு. அப்பாத்துரை] [1981 செப்டம்பர் 1]

தவறுகள், குறைகளைப் பற்றியும் நாம் அதிமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, அவைகளையெல்லாம் கட்டுப்படுத்துகின்ற அளவிற்குக் கூடுதலான அதிகாரங்களை, வரைமுறைகளை இந்த மசோதாவில் கொண்டு வந்திருந்தால், நல்லமுறையில் அமைந்திருக்கும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்லூரிகளில் இன்றைக்குப் பெரும்பாலும் நடக்கின்ற போராட்டங்களுக்கு முன்னோடியாக அமைந்திருப்பது அங்கே யிருக்கின்ற விடுதிகள், அவைகளைப்பற்றியும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இந்த மசோதாவில் சொல்லியிருந்தால் அதுவும் நல்லதாக இருந்திருக்கும். ஆனாலும் கூட இன்றைக்குக் கல்லூரிகளில் நடக்கும் விடுதிகளில் அவைகளெல்லாம் கொள்ளைக் கூடமாக, சுரண்டுவதற்கேற்ற கற்பகத் தருவாகச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை ஒழுங்கு படுத்துகின்ற அளவிற்கு தவறாக நடக்கும் கல்லூரிகளில் அப்படிப்பட்ட விடுதிகளை அனுமதிக்காமல் இருக்கவும் சட்ட முன்வடிவுகளைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாநிலத்திற்கே சுயாட்சி கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலகட்டத்தில், அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலகட்டத்தில் தன்னாட்சி என்ற முறையில்—அட்டாமஸ் காலேஜ்களாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, அதன் மூலமாகத் தங்களுக்கு வழங்கியிருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சில கல்லூரிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, அவினாசிவில்கம் கல்லூரியில் நடப்பதைப் போன்று போராட்டங்கள் மீண்டும் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே உருவாகக் கூடாது; அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு உலகத்திலே வாழும் மூன்று கோடி மக்களில் இரண்டு கோடி மக்கள் தேர்ந்தெடுத்திருக்கும் கொள்கை, எங்களுக்குத் தெரிகின்ற வழியில் நாங்கள் சொன்னாலும், இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருக்கும் அரசு நாங்கள் அண்ணாவின் கொள்கைகளை நிறைவேற்ற, அவர்களுடைய கொள்கையின்படி தமிழ்நாட்டைச் சமைப்பதற்காக ஆட்சியில் இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுப்படையான சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தில், அப்படிப்பட்ட சிந்தனையோடு செயல்படும் வகையில் இந்தப் பட்டதாரிகள் உருவாக்கப்படவேண்டுமென்றால் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் மார்க்சியத்தைப் பாடத்திட்டமாக அமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 செப்டம்பர் 1] [திரு. மு. அப்பாதுரை]

பல்கலைக் கழகத்தினுடைய ஆட்சிமன்றக் குழுவில் இன்றைக்கு எத்தனையோ அடக்கு முறைகள் இருந்தாலும், பல்கலைக் கழகத்திற்கு அச்சாணியாக, அடித்தளமாக இருக்கின்றவர்கள் ஊழியர்கள். பக்கத்திலே இருக்கிற கேரளா மாநிலத்தில் மாணவர்களுக்கு சிண்டிகேட், செனட் போன்ற சபைகளில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள் கலந்து பேசி, கல்லூரி முன்னேறவும், படிப்புத்தரம் முன்னேறவும், குடும்பமாக வாழவும், குடும்ப சூழ்நிலைகளை உருவாக்கவும் நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையிலே இவ்வாறு செய்திருக்கிறார்

(பிற்பகல் 12-30)

கள். அப்படி ஒரு நிலையை இங்கே உருவாக்கியிருக்கவேண்டும், உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு இந்தப் பல்கலைக் கழகங்களில் அதிகமான அளவிற்கு நம்முடைய தமிழ் அறிஞர்கள் இருக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு பிற மொழிகளிலே உருவாக்கப்படுகின்ற நல்ல கருத்துக்களைக் கொண்டு விஞ்ஞானப் பிரிவு பாட திட்டங்களை வேகமாக இணைத்து, புதியதோர் தமிழகத்தில், புதியதோர் பாதையைத் தொடங்குவதற்கான பல்கலைக் கழகங்களாக இந்தப் பல்கலைக் கழகங்கள் அமைய வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த மசோதாவை வாழ்த்தி வரவேற்று அமர்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின் மூன்னாலே ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பாரதியார் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு, பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு ஆகிய இவற்றின்மீது தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறபொழுது அதற்கு பொதுவான ஆதரவைத் தந்து, வரவேற்றுப் பேசிய அத்தனை நண்பர்களுக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியை முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த இரண்டு பெரும் புலவர்களின் பெயரில், இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களை நாம் துவக்குகின்றோம். அதற்கான அடிப்படை காரணங்களில் முக்கியமான ஒன்றை நான் இந்த இடத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்குச் சமுதாயத்திலே முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கிற பல்வேறு சாத்தியக் கூறுகளை நாம் பார்க்கின்றபொழுது நம்மிடையே இருக்கிற பிரிவினை உணர்வுகள், அல்லது பிரித்து நிற்கின்ற போக்குகள்தான் காரணம் என்பதை யாரும் மறந்துவிடமுடியாது. முதலிலே அவற்றை நாம் ஒழித்தாக வேண்டும். நாம் அனைவரும் ஒன்று என்கின்ற நிலையை நாம் உருவாக்கவேண்டும். அதற்கடுத்து நாம் மேலே முன்னேறவேண்டுமானால் சமுதாயத்திலே விஞ்ஞான மனப்பான்மையை நாம் பெருக்கியாக வேண்டும்.

பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் உயிரோடு இருக்கிற போது, மக்களைச் சந்திக்கின்ற நேரத்திலெல்லாம் அவர்களைப்

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1981 செப்டம்பர் 1]

பர்த்து அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டது, விஞ்ஞான மனப்பான்மை ஏற்படவேண்டும் என்பதுதான். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் தந்தை பெரியார் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் அத்தகைய கருத்துக்களைப்பரப்புவதில் முன்னணிலே நின்றார்கள். இன்றையதினம் அவர்களைப் பின்பற்றி பலரும் அந்தப் பணியை செய்து கொண்டிருந்தாலும், போதுமான அளவிற்கு அந்தக் கருத்துக்கள் பரவுவதற்கான சூழ்நிலையை நாம் ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். பிரிவினை உணர்வுகள் போக்கப் பட வேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறபோது, நம்மையெல்லாம் ஒருங்கிணைக்கின்ற உணர்வுகளை வளர்த்தாக வேண்டும்.

திராவிட இயக்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைப் பொறுத்த மட்டில், 'தமிழன்' என்கிற வார்த்தையைப் பெரும்பாலும் நாங்கள் பயன்படுத்தியதெல்லாம், நம் மிடையே இருக்கிற வேறு பல உணர்வுகளைப் போக்குவதற்காகவும் நம்மையெல்லாம் ஒன்றுபடுத்துவதற்காகவும்தான்—அந்த வார்த்தையைப் பெரும் அளவிற்கு நாம் பயன்படுத்தி இருக்கிறோம். ஆகவே, அந்த அடிப்படையிலே அந்த உணர்வுகள் வளர்க்கப்படவேண்டும். நாம் அனைவரும் ஒன்று என்கின்ற உணர்வு எந்த அளவிற்கு மேலோங்கி இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு முன்னேற்றத்தை நாம் அடைந்து விட முடியும்.

நான் அண்மையிலே ஒரு கிராமத்திற்குப் போயிருந்தேன். சேலத்திற்கு பக்கத்திலே ஒரு குக்கிராமம். அங்கே உயர் துவக்கப் பள்ளியை உயர்நிலைப்பள்ளியாக ஆக்குவதற்கு நாம் அனுமதி தந்திருக்கிறோம். அது தாண்டானூர் என்கிற ஒரு கிராமம். அந்தக் கிராமத்திலே இருக்கிற மக்கள் பள்ளிக்காக ரூ. 22,000-ஐ ஒரே நாள்லே கட்டியிருக்கிறார்கள். ரூ. 35,000 வசூல் செய்து, 5 ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கித் தந்திருக்கிறார்கள். ரூ. 50,000 வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றை நான் பார்க்கிறபோழுது உண்மையிலேயே அதிசயப்பட்டேன். அங்கேயிருக்கிற அந்தக் கிராமத்து மக்கள் ஜாதி உணர்வுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, அரசியல் உணர்வுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, பொது நன்மைக்கு ஒன்று திரண்டு இருக்கிறார்கள். ஒற்றுமையாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். ஒரு நகரத்திலே கூட சாதிக்க முடியாத ஒரு பெரும் காரியத்தை அவர்களாலே சாதிக்க முடியும் என்பதை நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஒன்றுபடுகிற உணர்வு என்பது மிக முக்கியமானது. அந்த அடிப்படையிலே நாம் பார்க்கிறபோழுது, இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழ் சரித்திரத்தில், தமிழருடைய வரலாற்றில் மிக முக்கியமான இடம் பெற்ற இரு பெரும் புலவர்கள், பாரதியார் அவர்களும், பாரதிதாசன் அவர்களும். இன்றைக்கு அவர்களுடைய கவிதை மட்டும் நல்லபடியாக மக்களிடத்திலே பரப்பபடுமானால் நான் சொன்ன அந்தக் கருத்துக்களெல்லாம் நிச்சயம் மக்களிடத்திலே ஆதிக்கம் பெறும், மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையாக இருக்கும். அந்தப் பாட்டுகள் எல்லாம் பாடப்படுமானால், இசை

1981 செப்டம்பர் 1] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

அரங்குகளிலே பாடப்படுமானால், ஆயிரக்கணக்கான இசை அரங்குகளிலே அந்தப் பாடல்கள் பாடப்படுமானால் நிச்சயமாக ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதலை, நல்லதொரு சமுதாய மாறுதலை நாம் தமிழ் நாட்டிலே பார்க்கமுடியும். அந்த ஆசையின் அடிப்படையிலேதான் இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களைத் துவக்குகின்ற நேரத்தில் இரண்டு பெரும் புலவர்கள் சமுதாய மாறுதலுக்காகத் தமிழைப் பயன்படுத்திய புலவர்கள். தமிழை வேறு எதெதற்கோ பயன்படுத்தியிருக்கலாம். ஆனால், மக்களுக்காக, தமிழனுக்காக, தமிழனுடைய உணர்வுகளுக்காக, தமிழைப் பயன்படுத்திய இரு பெரும் புலவர்கள் பாரதியும் பாரதிதாசனும். தமிழுக்காக தமிழன் அல்ல. தமிழனுக்காக தமிழ் என்ற அடிப்படையில் அந்தத் தமிழ் மூலமாக, தமிழனுக்கு விடுதலையை வாங்கித் தரவும், தமிழனுடைய முன்னேற்றத் த ஏற்படுத்தவும், அந்த வீறுகொண்ட தமிழை நல்லமுறையிலே பயன்படுத்திய இரு பெரும் புலவர்கள் நம்முடைய மனதை கவர்ந்த, நம்முடைய அபிமானத்திற்குரிய, நம்முடைய பற்றுதலுக்குரிய அமரகவி, தேசிய கவி பாரதியாரும், புரட்சிக் கவி பாரதிதாசனும் ஆவார்கள்.

ஆகவே, இந்த இரண்டு பேர்களையும் 2 பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் நாம் வைக்கின்றபோது, அந்தப் பல்கலைக் கழகங்களுடைய அடிப்படை உணர்வுகளாக அவர்களுடைய உணர்வுகள் இருக்கட்டும் என்று நாம் விரும்புகிறோம். அங்கே இருந்து வளருகிற மாணவர்கள், அங்கே இருந்து பணிபுரிகின்ற பெரும் பேராசிரியர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் இந்த உணர்வுகள் இருக்கவேண்டும் என்று நாம் விரும்புகிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல, அந்த 2 பேர்களும் தமிழர்களுடைய அறிவை வளர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தந்தவர்கள். மேலை நாடுகளிலே இருக்கின்றவர்கள் நம்மைப் பார்த்துப் பாராட்ட வேண்டும் என்று சொன்ன பெரும் புலவர்கள். நான் பழைய முறையிலே கவிதை எழுத மாட்டேன். கழுவையும் எழுதும் கடவுள் பாடல் என்று சொல்லி தன்னாலே புதிய இலக்கியம் உருவாக்கிக் காட்ட முடியும் என்று சொன்னவர் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன், புதியதைப் பாட முடியும் என்று சொன்னவர் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன்; புதியதை உருவாக்க முடியும் என்ற உணர்வை தமிழகத்திற்குத் தந்தவர் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்கள். கம்பனைப் போல கம்ப ராமாயணம் எழுதுபவர்கள் இருக்கலாம், ஆனால் இன்னொரு கம்பன் இந்த நாட்டிலே உருவாக முடியாது என்று சொல்லக் கூடிய மிக பிற்போக்கான கருத்துக்கு அவர் தன்னுடைய எதிர்ப்பைத் தந்து கம்பன் அல்ல, அதைப் போல் இன்னொரு புலவன் தோன்ற முடியும் நானே எழுதிக் காட்டுகிறேன் என்று சொல்லி ஒரு புதிய இலக்கியத்தை அவர் தோற்றுவித்தார் என்றால் அது நம்முடைய கவனத்தை கவர வேண்டும்.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1981 செப்டம்பர் 1]

இன்றைக்குத் தமிழ்ச் சமுதாயம் முன்னேற வேண்டுமென்றால் தமிழர்களுடைய பழம்பெருமையைப் பேசிக் கொண்டிருப்பதிலே புண்ணியமில்லை, இலாபமில்லை, அதைப் போல பெருமைக்குரிய காரியங்களை இன்றைக்கு ஒரு தமிழனாலும் செய்ய முடியும் என்கிற உணர்வுகளை இந்த நாட்டிற்குத் தந்த இரண்டு பெரும் புலவர்கள் பாரதியாரும், பாரதிதாசனும். ஆகவே, அவர்கள் பெயரால் அமைகின்ற இந்தப் பல்கலைக் கழகங்கள் இன்றைக்கு இருக்கின்ற இந்த தமிழ் இனத்திற்கு மட்டுமல்ல, உலகத்திற்கே பெரும் நன்மை செய்து காட்ட முடியும் என்று பெருமைக்குரிய இனமாக மாறுவதற்கு இரண்டு அடிப்படை பல்கலைக் கழகங்களாக அவைகள் இருக்க வேண்டுமென்ற ஆசையிலே இந்தப் பெயரை நாம் வைத்திருக்கிறோம். அந்த ஆசையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோம். அந்த அடிப்படையிலே அமைந்திருக்கின்ற இந்த இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களினுடைய சட்ட முன்வடிவுகளை உங்கள் முன்னாலே நான் கொண்டுவந்து உங்களுடைய ஆய்வுக்கு வைத்திருக்கிறேன். உங்கள் கருத்துக்களை நீங்கள் தெரிவித்திருக்கிறீர்கள்.

இதுபற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் ஒரிரண்டுக்கு மட்டும் நான் விளக்கங்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கஜேந்திர கட்கர் குழு சிபாரிசு, குறைந்தது 30 கல்லூரிகளுக்கு ஒரு பல்கலைக்கழகமாவது இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். ஆனால், இன்றைக்கு வளர்ந்து வருகிற கல்வி முறையைப் பார்க்கிறபோது ஒவ்வொரு கல்லூரியும் ஒரு பல்கலைக் கழகமாக ஆகவேண்டுமென்பதுதான். இந்த இரண்டுக்கும் இடையிலேதான் தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற கல்லூரிகள் வந்திருக்கின்றன. ஆகவே, நம்முடைய நோக்கம் ஒவ்வொரு கல்லூரியும் பல்கலைக் கழகம்போல் தன்னாட்சியுடையதாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான். அதற்குத்தான் இந்த அதிகாரங்களை நாம் தன்னாட்சி பெற்ற கல்லூரிகளுக்குத் தருகிறோம். அதிகாரங்களைத் தருகிறோம் என்று சொல்கிறபோது எல்லா அதிகாரங்களையும் அல்ல. அக்கடமிக் பவர்ஸ், கல்வி சம்பந்தமான ஆராய்ச்சி சம்பந்தமான பாட சம்பந்தமான அந்த அதிகாரங்களை மட்டும் அவர்களுக்குத் தருகிறோம். அவர்களுக்கு அவற்றைத் தருகிறோம் என்கிறபோது நிர்வாகத்திற்கு அல்ல, அது தவறாக எடுத்துக் கொண்டு இன்றைக்கு எதிர்த்துப் பேசுகின்ற அளவுக்கு எங்கெங்கோ கருத்துக்களை சொல்லிவிடுகிறோம். நாம் தந்திருக்கிற அதிகாரம் அக்கடமிக் பீல்டுக்கு, அதாவது கல்வி சம்பந்தமானதற்கு தந்திருக்கிறோம். கல்வி சம்பந்தமான அதிகாரத்தை கல்வித் துறையிலே உள்ள பேராசிரியர்களுக்குத் தந்திருக்கிறோம்.

அட்டானமி இல்லாத கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுக்கு இல்லாத சில உரிமைகள் தருவதற்குப் பெயர்தான் தன்னாட்சி பெற்றிருக்கிற கல்லூரி என்பதாகும். ஆகவே, இன்றைக்கு அவினாகிங்கம் கல்லூரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்.

1981 செப்டம்பர் 1] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

நாம் அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும் ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள வரும்புகிறேன். எதற்காக அங்கே போராட்டம் நடத்துகிறார்களோ, அந்த நிலைமை உருவாவதற்கு காரணம் அவர்களே கையெழுத்து இட்டுத் தந்திருக்கிறார்கள். டிரிபிள் மேஜர் கொண்டு வர வேண்டும் என்று அங்கே இருக்கிற ஆசிரியர்களே கையெழுத்துப் போட்டுத் தந்திருக்கிறார்கள். இப்போது கேட்டால் நாங்கள் பயந்து கொண்டு போட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை, ஆனால், மாற்றம் எப்படி வேண்டுமென்றால் அரசு வந்து டிரிபிள் மேஜர் வேண்டாம் என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு அகடமிக் பீட்டு இருக்கக் கூடாது. ஆனால் இந்த டிரிபிள் மேஜர் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதற்கு இந்தப் பல்கலைக் கழகம் மீண்டும் பரிசீலிக்கலாம். பரிசீலிக்கலாம் என்பது மட்டும் அல்ல. தன்னாட்சி உரிமையை தவறாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் அல்லது தன்னாட்சி உரிமையினால் மாணவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று கருதுவார்களானால் அந்தத் தன்னாட்சி உரிமையை ரத்து செய்வதற்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது. அதற்கும், அத்தகைய நிலைமை வருமானால் அதையும் நாம் கொண்டு வரவேண்டும் என்றுதான் விரும்புகிறோம்.

ஆகவே, நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புவது, ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகமாக மாற வேண்டும் என்ற நிலைமையில் அங்கே காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும். அது ஒரு ஹை ஸ்கூல் அல்ல. வாத்தியார்கள் சொல்லி மாணவர்கள் கேட்டுக் கொண்டு போகிற இடமாகக் கல்லூரிகள் இருக்கக் கூடாது. மனப்பாடம் செய்து இரண்டு கேள்விகளுக்குப் பதில் எழுதுவதற்குத் தயார் செய்கின்ற இடம் கல்லூரி அல்ல.

(பிற்பகல் 12-40)

கல்லூரிக்கு வந்து விட்டாலே ஆராய்ச்சி மனப்பான்மை வந்து தீர வேண்டும். 10 பேர்களுக்காவது வர வேண்டும். இரண்டு பேருக்காவது வரக்கூடிய சூழ்நிலை அங்கே இருக்க வேண்டும். நான் சொல்கிறேன் நீ கேட்டுக் கொள்; மனப்பாடம் செய்து பரீட்சை எழுது என்று சொல்கிற நிலைமை கல்லூரிகளுக்கு வந்து விடுமேயானால் அதற்கு பிறகு தமிழ் சாதிக்கு விடுதலைத் தர யாராலும் முடியாது. பாரதியார் அல்ல, ஆயிரம் பாரதியார் பிறந்தாலும் முடியாது. நாம் நம்மையே சிறைப்படுத்திக் கொள்கிறோம்; நாம் நம்மையே சுட்டுப்படுத்திக் கொள்கிறோம்; நாம் விடுதலையை அனுபவிக்க மறுக்கிறோம் என்பது தான் அதற்குப் பொருள். ஆகவே, இந்த அடிப்படையிலே நாம் இதைப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு துணை வேந்தருக்கு சில அதிகாரங்களைத் தந்திருக்கிறோம் என்றால், அது சுட்டுப்பாடற்ற அதிகாரங்கள் அல்ல. அதை பரிசீலிக்கிற உரிமைகள் சிண்டிகேட்டிற்கு தந்திருக்கிறோம்.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1981 செப்டம்பர் 1]

ஜனநாயக உணர்வு இதற்கு முன்னாலே இருந்ததை விட அதிகம் இன்றைய தினம் இருக்கிறது. மேலும் இருக்கலாம் என்ற கருத்தைச் சொல்லலாம். ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கிற இந்த இரண்டு புதிய மசோத்தாக்கள் பல்கலைக் கழகங்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு முன்னேற்றமான, முற்போக்கான மசோத்தாக்கள். உங்களுடைய முழுமையான ஆதரவை பெறத் தகுதியுடைய மசோதாக்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு இரகுமான்கான் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். தஞ்சையிலே தமிழ் பல்கலைக் கழகம் ; 15 ஆம் தேதி நீங்கள் நாள் குறித்திருக்கிறீர்கள் ; யூ. ஜி. சி. அனுமதி கிடைத்ததா ? என்ற கேள்வியை கேட்டார்கள். அவர்கள் எல்லாம் சொல்கிற அந்த அடிப்படையிலேதான் நாங்களும் அனுமதிக்குப் போனோம். அங்கே போன போது அவர்கள் கேட்ட கேள்வி, எடுத்ததற்கு எல்லாம் இங்கே எதற்கு வருகிறீர்கள் ? என்று கேட்டார்கள். அப்போது நாள் நினைத்துக் கொண்டது சொல்லவில்லை—ஏழு ஆண்டு காலம் மாநில சுயாட்சிக்கு இங்கே வசனம் பேசிக்கொண்டு, அதிகாரங்களை கையில் வைத்துக் கொண்டு, நம்முடைய அதிகாரங்கள் என்ன என்றே தெரியாமல் ஆண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டு போகிற போது, இங்கே நீ ஏன் வந்தாய் என்று கேட்கிறார்கள் ? யாரை நொந்து கொள்வது ? நம்முடைய அதிகாரங்கள் என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு நாம் ஆட்சி நடத்த வேண்டிய ஒரு நிலைமைக்கு இன்றைக்கு வந்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சியிலேதான் தமிழ்நாடு இதற்கு முன்னாலே இல்லாத, ஆனால் தனக்கிருந்த அதிகாரத்தை, அனுபவிக்க முடியாத அதிகாரத்தை அனுபவிக்கப் போகிறது. அதனுடைய முதல் வெளியீடு தான் தமிழ் பல்கலைக் கழக அவசரச் சட்டம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமக்கிருக்கிற அதிகாரத்தை நாம் தெரிந்து கொள்ளாமல் இருந்திருக்கிறோம். வேண்டாத வீண் வாதங்களை பேசிக் கொண்டிருந்திருக்கிறோமே தவிர, அரசியல் சட்டப்படி நமக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றிக்கூட தெரிந்து கொள்ளவில்லை. மற்றவர்கள் தெரிந்து கொள்ளாமல் இருந்திருக்கலாம். ஒரே கட்சி அவர்கள் கேட்டு செய்து கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற பெயரிலே மாநில சுயாட்சி பேசிக்கொண்டு வந்ததற்கு பிறகு, நம்முடைய அதிகாரங்கள் பற்றி நாமே தெரிந்து கொள்ளாமல், ஏழு ஆண்டுக் காலம் என்ன ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருந்தீர்கள் ? உங்களை முன் மாதிரியாக வைத்து நாங்கள் கேட்கிற போது, அவர்கள் கேட்கிறார்கள், எடுத்ததற்கு எல்லாம் இங்கே எதற்கு வருகிறீர்கள் என்று. “கன்கரண்ட் லிஸ்ட்டிலே” உங்களுக்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது ; எங்களுக்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது.

1981 செப்டம்பர் 1] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

என்றுதான் பொருளே தவிர, “ கன்க்ரண்ட் லிஸ்ட்டிலே ” இருப்பதற்கு எல்லாம் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு தான் செய்ய வேண்டுமென்று அரசியல் சட்டத்திலே எங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ?

திரு. அ. ரகுமங்கன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநில சுயாட்சி, என்றால் என்ன என்பதை தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டுதான் இங்கே அதற்கு பாடுபட்டு வருகிறது. இராஜமன்னார் கமிட்டி அமைத்தது, என்னென்ன அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு இருக்கிறது ; மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது ; இரண்டுக்கும் சேர்த்து “ கன்க்ரண்ட் லிஸ்ட்டிலே ” இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு என்னென்ன அதிகாரங்கள் நமக்கு வரும் என்பதை அறிவதற்காகத் தான். குறிப்பாக கல்வியைப் பொறுத்த மட்டில் 1935 ஆம் வருட அரசியல் சட்டத்தின் படி, கல்வி மாநிலத்தினுடைய பொறுப்பிலே தான் இருந்தது. அதற்கு பிறகு, கல்வி என்ற பட்டியல் மாநில சர்க்காரை விட்டு, “ கன்க்ரண்ட் லிஸ்ட்டிலே ” பொதுவான பட்டியலுக்கு போய் இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே பல்வேறு வழக்குகள் இருக்கின்றன. “ கன்க்ரண்ட் லிஸ்ட் ” சம்பந்தமாக, மாநில சர்க்கார் எங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்லி, இல்லை எங்களுக்குத்தான், மத்திய அரசுக்குத்தான் இருக்கிறது அதிகாரம் என்று சொல்லி, இதுபோன்ற பல்வேறு வழக்குகள் இன்றைக்கு இந்தியாவினுடைய சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே தீர்ப்பு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

எனவே, கன்க்ரண்ட் லிஸ்ட் என்று சொல்லப்பட்டுவிட்ட காரணத்தாலே மாநில சர்க்காருக்கு முழு அதிகாரம் இராக்கின்றது என்று சொல்லிவிட முடியாது. கன்க்ரண்ட் லிஸ்ட்டிலே மாநில சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கக்கூடிய அதே நேரத்தில் The Central Government voice is Final என்று மத்திய சர்க்கார் பார்த்து “ உங்களுக்கு தமிழ் பல்லைக் கழகம் அமைக்க அனுமதி இல்லை ” என்று சொல்லி விட்டால் தமிழக அரசு ஒன்றும் சொல்ல முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதிலே நீங்கள் பேசிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பது தேவையில்லை. அவர் கேட்ட கேள்விக்கு மட்டும் பதில் சொல்லுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : தலைவரவர்களே, அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கின்றது என்று தெரிந்தும் ஏன் அவர்கள் டெல்லிக்குப் போனார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, இவர்களைப் பார்த்து ஏமாந்துதான் நாங்களும் டெல்லிக்குப் போனோம். இதை ஒத்துக் கொள்வதில் நான் வெட்கப்

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1981 செப்டம்பர் 1]

படவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 7 ஆண்டுக்காலம் போனதைப் பார்த்து அதைப் பின்பற்றி ஏமாந்துதான் போனோம். அப்படிப் போனபோது சொன்னார்கள் இதற்கெல்லாம் வரவேண்டியதில்லை என்று. ஆகவே, இனி போக மாட்டோம்.

திரு. அ. ரகுமன்கான் : திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அன்றைக்கு ஆட்சியிலே இருந்தபோது கல்வித்துறை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையிலே அணுகுகிறபோது கல்வி மத்திய அரசின் பட்டியலிலே இருந்ததா, மாநில அரசின் பட்டியலிலே இருந்ததா? அல்லது கன்கரண்ட் லிஸ்ட்டிலே இருந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, யூனிவர்கிட்டியைப் பொறுத்த மட்டிலே கன்கரண்ட் லிஸ்ட்டிலே தான் இருந்தது. மற்றவைதான் இப்போது சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால், கன்கரண்ட் லிஸ்ட்டிலே அது இருக்கக்கூடாது என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். அது வேறு பிரச்சினை. ஆனால், இப்போது நான் விளக்க விரும்புவது என்ன வென்றால் கன்கரண்ட் லிஸ்ட்டிலே இருப்பதற்கு டெல்லி அனுமதி பெறத் தேவையில்லை. மாநிலமே அதுபற்றிய சட்டத்தை ஏற்படுத்தலாம். அப்படி ஏதாவது ஒரு முரண்பாடு வந்தால் அதற்கு பிரெசிடென்ட் கையெழுத்து போட்டுவிட்டால் பார்லிமென்ட் சட்டத்திற்கு மேலே மாநில சட்டம் நிற்கும். அதை மறுபடி பார்லிமென்ட்டிலே சட்டம் கொண்டுவந்து ரத்து செய்தால்தான் மாநில சட்டத்திற்கு மேலே பார்லிமென்ட் சட்டம் நிற்கும். இதிலே இவர்கள் செய்திருக்கின்ற குழுப்பத்தில் நான் மற்றவற்றை எல்லாம் படிக்காமல் கூட இருந்துவிட்டேன். இப்போது ஒழுங்காகப் படித்தேன். ஆக இந்த தமிழ்நாட்டின் மரியாதையையும் மானத்தையும், உரிமையையும் காப்பாற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே, நான் சொல்வது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை இழிவு படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. நம் நாட்டுக்கு வேண்டிய உரிமைகளைப் பற்றி கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதைத்தான் சொல்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமன்கான் : தலைவரவர்களே, எங்களைப் பற்றி குற்றச்சாட்டு சொல்லி இருப்பதால் எங்களுக்கு பதில் சொல்வதற்கு வாய்ப்புவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, நடந்துவிட்ட தவறைத்தான் சொல்கிறோம். 3 ஆண்டுக்காலம் நாங்களும் போய் இருந்தோம். ஆக தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்த தவறைத்தான் சொல்கிறேன். தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

1981 செப்டம்பர் 1]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தபோது நாவலர் அவர்கள்தான் கல்வி அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார். இப்போது இங்கே முன்னவராக அவர் இருக்கிறார் என்பது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் இன்றைக்கு இருக்கின்ற பிரச்சினை என்னவென்றால் தமிழ் பல்கலைக் கழகம் அமைப்பதற்கு மாநில சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கின்றதா அல்லது மத்திய அரசின் அனுமதி பெற வேண்டுமா என்பது, இது எழுந்ததற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்னவென்றால் கன்கரன்ட் லிஸ்ட்டிலே சேர்க்கப்பட்டிருப்பதால் இது குறித்து சட்ட இலாக்கா அந்தக் கருத்தைச் சொல்லி இருக்கலாம். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய கருத்தையும் சொல்லி இருக்கலாம். இதையே கூட தவறு என்று வேறு ஒரு இலாக்கா சொல்லலாம். ஆகவே, இது ஒரு சட்ட சம்பந்தமான பிரச்சினை. ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநில சுய ஆட்சி பற்றி சரியாகத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை என்ற பொருள் வராது.

(பிற்பகல் 12-50)

திரு. ப. நெடுமாறன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழக அரசு தனக்குள்ள அதிகாரத்தை முழுமையாக பயன்படுத்தி, தமிழ் பல்கலைக் கழகத்தை அமைக்கும் என்று உறுதியாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி அனுமதி அளிக்க மத்திய அரசு மறுத்தால், திரு. இரகுமான்கான் அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சியினர், தமிழக அரசோடு சேர்ந்து, மத்திய அரசை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு முன் வருவார்களா என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன் (கூச்சல், குழப்பம்)

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மத்திய அரசாங்கத்தை இந்த விவாதத்தினுள் இழுக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை... (மணியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியினர் முன் வருவாரா என்று கேட்டிருக்கிறார். நான் பதிலளிக்க சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும்.

தமிழ் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்திலே எங்களுக்கு எந்தவித மாறுபாடும் இல்லை. இந்த அரசு அதைக் கொண்டு வருவதற்காக நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் மத்திய அரசு அனுமதி வழங்காவிட்டால், உங்கள் கட்சியின் சார்பாக என்ன செய்வீர்கள் என்று கேட்டார்கள். நல்ல காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும் என்றால், அவைகளுக்காக

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1981 செப்டம்பர் 1]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எப்படி போராட வேண்டும், எந்த போர் முறையைப் பயன்படுத்த வேண்டும். கேடயத்தை எப்படி பயன்படுத்த வேண்டும்? வாளைப் எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்தப் போர் பயிற்சியை நாங்கள் உங்களிடமிருந்து புரிந்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தில் இல்லை. (கூச்சல், குழப்பம்.)

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் அப்படி ஒரு நிலைமை உருவாகாது. காரணம் அவர்கள் அனுமதி தந்துவிட்டார்கள் என்பது மட்டும் அல்ல, அரசியல் சட்டப்படி உங்களுக்கே அந்த உரிமை இருக்கிறது நீங்களே ஆரம்பிக்கலாம் என்று எழுதித் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதில் போராட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையே இதில் இருக்காது என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, அந்தப் பல்கலைக் கழகங்கள் உருவாக்கப்படும்போது, அதன் விழாவிலே நீங்கள் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியோடு பங்கு கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று கடைசி நாளாக இருப்பதால், இன்னொன்றையும் கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும், சிதம்பரத்திலே இருக்கிற அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கடைசி நாளாக இருப்பதால், பிரச்சினையை விட்டு போய் பேசலாம் என்பது பொருள் அல்ல. இது பாரதியார், பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்தைப் பெறுத்த மசோதா, அதனால் நீங்கள் குறிப்பிடுவதெல்லாம் இதிலே வராது. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் தொடர்ந்து பேசலாம். மற்றவர்கள் உட்கார் வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆகவே, இவ்வளவு நல்ல நோக்கத்தோடு தமிழ் சமுதாயத்திற்கு தொண்டாற்ற வந்திருக்கும் இந்த இரண்டு புதிய பல்கலைக் கழகங்களைப் பற்றிய மசோத்தாக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வரவேற்றிருப்பதற்காக மீண்டும் அவர்களுக்கு ஒரு முறை நன்றி கூறி, அவர்களுடைய ஆதரவோடு இவைகளை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 செப்டம்பர் 1]

(அ) பாரதியார் பல்கலைக்கழக சட்டமுன்வடிவு, 1981

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “ 1981 ஆம் ஆண்டு பாரதியார் பல்கலைக்கழகச் சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 79/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 65 வரை, அட்டவணை ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே “ 1981 ஆம் ஆண்டு பாரதியார் பல்கலைக்கழகச் சட்டமுன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 79/1981) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

(ஆ) பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக சட்ட முன்வடிவு, 1981

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைமுன்னுள்ள கேள்வி :

“ 1981 ஆம் ஆண்டு பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 80/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 65 வரை, அட்டவணை ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “1981 ஆம் ஆண்டு பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 80/1981) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.